

obzornik

glasilo delovne skupnosti

Naloge iz sporazuma o dohodkovnih razmerjih

Samoupravni sporazumi s področja dohodka, ki smo jih sprejeli ob koncu decembra, so pred nas postavili številne naloge, ki jih bo treba v tem letu tudi izpeljati. Zaradi lažjega dela služb in posameznikov je bil napravljen okvirni pregled nalog, ki izvirajo iz samoupravnih sporazumov.

Med opravljene naloge lahko štejemo določitev dogovorjenih cen v medsebojnem prometu med temeljnimi organizacijami, tako da je omogočen pregled zunanje, pa tudi interne prodaje. Veliko truda je bilo vloženega pri oblikovanju žiro računov po temeljnih organizacijah in je najtežji del uvajanja teh računov že za nami. S sklepom skupnega delavskega sveta pa so bila tudi povračila stroškov usklajena s sindikalno listo.

Uresničevanje določila o načrtovanju nalog za tista dela, ki jih ne moremo neposredno meriti, je sicer steklo, vendar ugotavljamo, da ob tem ni bil izdelan podrobnejši način načrtovanja del oziroma nalog in način določanja nalog, ki imajo prednost. Vsekakor bo ta pomanjkljivost povzročila težave pri ocenjevanju, ki je že pred durmi. Prav tako niso še povsod določene ocenjevalne enote, ponekod pa je vprašljiv tudi sam obseg ocenjevalnih enot.

Ob periodičnem obračunu za prvo tromesečje bo treba ugotovljati tudi motenost poslovanja in porast dohodka na zaposlenega v vsaki temeljni organizaciji. Za to sta potrebna enotna metodologija in pristop, saj to neposredno vpliva na maso osebnih dohodkov. Pri tem morajo podatki temeljiti na knjigovodski evidenci ter smiselno ustrezati določilom samoupravnega sporazuma. To je še toliko bolj pomembno, ker novi zakon o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka določa, da morajo delavci v temeljni organizaciji ugotoviti vzroke za motenost poslovanja in storiti vse potrebno, da jih odpravijo. Poleg tega mora temeljna organizacija o svojem poslovnem rezultatu obvestiti tudi pristojni organ skupščine občine.

Ostale naloge so nekoliko dolgoročnejšega značaja, vendar jih moramo začeti izvajati čimprej, če hočemo, da bodo uresničene

do konca leta. Med njimi so zlasti:

- izdelati je treba nov srednjeročni načrt (kar je tudi naloga iz plana za leto 1978);
 - popraviti in dopolniti enotno metodologijo planiranja;
 - uskladiti sistem vrednotenja zahtevnosti del in nalog;
 - uvesti enoten sistem normiranja v temeljnih organizacijah, kjer je to mogoče;
 - pričeti z izdelavo konkretnih meril za nagrajevanje po uspešnosti poslovanja;
 - izdelati pravilnik, ki bo urejal predvsem postopek in organe ter druge nadrobnosti v zvezi z uveljavljanjem pravice do nadomestila za ustvarjalnost pri delu;
 - izdelati samoupravne sporazume o udeležbi pri skupnem dohodku za načrtovane investicije.
- Ker vse te naloge posegajo v gospodarska razmerja med temeljnimi organizacijami, bo to zahtevalo ustrezno spremembo ostalih samoupravnih aktov, predvsem samoupravnega sporazuma o združitvi v delovno organizacijo in statutu. Z organiziranjem novih temeljnih organizacij pa je pred nami tudi še kopica organizacijskih sprememb.

I. Oblak

OB OSMEM KONGRESU ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

Osmi kongres Zveze komunistov Slovenije sovpada prav z obdobjem, ko naša socialistična samoupravna skupnost doživlja v svoji družbeni preobrazbi globlje vzgibe in premike. Zato bo prav gotovo kritično ocenil našo dosedanje pot, sedanjí razvojni trenutek, predvsem pa jasno opredelil prihodnje naloge in cilje komunistov ter naše celotne družbe, ki prav gotovo ne bodo lahki in neobvezujoči.

Razgibana predkongresna dejavnost je jasno pokazala, da kongresno gradivo ni samo stvar komunistov, ampak je vzbudilo zanimanje vseh delovnih ljudi in občanov, ki živo spremljajo in dograjujejo naš razvoj.

Komunisti podpirajo predlagane spremembe statuta Zveze komunistov; z njimi naj bi postala resnična delovna in težiščna celica dejavnosti osnovna organizacija, ki bo imela tudi večjo odgovornost za razmere v svojem okolju. Aktivnejša in odgovornejša bo morala biti dejavnost komunistov tudi v družbeno-političnih organizacijah, v organih upravljanja in vseh drugih življenjskih okoljih.

Posebno pomembne in zahtevne naloge čakajo komuniste in vse ostale zavestne sile ob ustavni preobrazbi pri neposrednem uresničevanju zakona o združenem delu. Predvsem se bo potrebno ustrezno organizirati ter si postaviti jasne delovne programe in cilje. Gre za izredno širok sklop pomembnih gospodarskih in družbeno-političnih vprašanj: urediti odnose med proizvodnjo in trgovino v družbeni reprodukciji, ustaliti odnose v pretakanju sredstev družbene reprodukcije, zlasti kar zadeva združevanje dela in sredstev, zatem uveljaviti svobodno menjavo dela in sredstev ter skupno načrtovanje in programiranje med združenim delom in družbenimi dejavnostmi in ne nazadnje ustvariti resnične dohodkovne odnose na vseh ravneh naše samoupravne organiziranosti. Pri tem bo potrebno posebno pozornost posvetiti poglobljanju in učinkovitejšemu delovanju delegatskega sistema, da bi tako resnično zadovoljili interese delovnih ljudi in občanov pri skupnem odločanju.

Natančneje bo potrebno opredeliti tudi vlogo in odgovornost vseh družbeno-političnih organizacij, predvsem pa odgovornost komunistov, ki delujejo v njih, da bi tako lahko uresničili naše samoupravne vrednote.

Lahko torej pričakujemo, da bo kongres zastavil vrsto neposrednih nalog in rešitev, ki bodo spodbudila za še hitrejšo oblikovanje naše socialistične samoupravne skupnosti.

Z volišča v Tovarni pohištva Cerklja ob Krki

Volitve - izraz naše zavesti

Uspeh letošnjih volitev je dokaz visoke družbene zavesti vseh delovnih ljudi in občanov. To je še en dokaz več, da je smer našega sistema v oblikovanju socialističnih odnosov edina pravilna pot, kjer delovni ljudje in občani neposredno oblikujejo, razpravljajo in odločajo o svojem delu in delitvi presežne vrednosti. Pri tem je potrjena tudi zastavljena smer Zveze komunistov, da gradimo samoupravno družbo, ki dosledno sledi marksizmu. To je bilo potrjeno že v dosedanjem njenem delovanju in o tem govorijo tudi vsi dokumenti kongresov Zveze komunistov, ki so pred nami. Tudi spoznanje, da so delegatski odnosi neposredna oblika odločanja in da je v štiri letnem mandatnem obdobju prišlo do vidnega napredka na vseh področjih družbenega življenja, je še dokaz več, da so delovni ljudje začutili, kaj hoče naša družba.

V pripravi na letošnje volitve in ob samih volitvah je sodelovalo skoraj 3000 aktivistov. Demokratična izbira možnih kandida-

tov za člane delegacij in tudi za vodilne funkcije je vzbudila med občani veliko zanimanje, saj so vsi tvorno sodelovali, da bi predlagali najboljše. Edina pomanjkljivost pa se je pokazala tam, kjer so sprejeli odprte kandidatne liste in so ob volitvah izpadli tisti kandidati, katerih priimki se začinjajo s črkami na koncu abecede.

Večina delovnih ljudi in občanov se je volitev udeležila že v dopoldanskem času, saj je bila že ob 14. uri zabeležena več kot 70-odstotna udeležba. Vsa volišča so bila primerno okrašena in povsod je bilo občutiti praznično vzdušje. Na volišča so prihajali tudi ostareli občani in tako beležimo, da je prišel na volišče peš iz Metulj v Novo vas 92-letni kmet Mihael Knavs in vedro razpoložen izpolnil svojo ustavno dolžnost in pravico.

Bilo je tudi nekaj tehničnih zastojev pri volitvah delegacij za samoupravne interesne skupnosti, zlasti na tistih voliščih, kjer je bilo vpisanih nad 300 volilcev.

(Konec na 2. strani)

Novosti s področja cen

V naših razmerah je cena važna sestavina našega družbeno-gospodarskega razvoja. Politika cen je sestavni del skupne gospodarske politike, cena pa je objektivna družbeno-ekonomska kategorija, ki se oblikuje na trgu na osnovi delovanja zakonov socialistične blagovne proizvodnje. To je pravzaprav družbena oblika uresničevanja medsebojnih odnosov delavcev v združenem delu. Obenem je osnova za delitev dohodka, ki se ustvarja na družbenih proizvodnih sredstvih. Cena kot gospodarska kategorija ima v naši družbi še poseben pomen pri uresničevanju socialističnih družbenih odnosov.

Z resolucijo o politiki uresničevanja družbenega plana Jugoslavije od 1976. do 1980. leta je za leto 1978 predvideno, da vse družbeno politične skupnosti, samoupravne organizacije in skupnosti s svojimi ukrepi in aktivnostjo uresničujejo sprejeto politiko gospodarske stabilizacije, pri čemer mora biti posvečena posebna pozornost zavarovanju inflacije, večji odpornosti gospodarstva proti vplivom s svetovnega trga ter obdelavi in uvajanju novih sistemskih rešitev na področju cen in primarne razdelitve.

Prav na področju cen prihaja sedaj do večjih sprememb; pripravljajo se tudi novi zakon o temeljnih sistema cen in o družbeni kontroli cen.

V zvezi z novim odlokom o načinu oblikovanja cen v prometu proizvodov in veljavnosti bonifikacij bi omenil družbeno-ekonomske razloge, ki so pogojevali to odločitev. Gospodarski položaj vsake dejavnosti in tudi trgovine je odvisen od stopnje razvoja njene materialne osnove dela, razvoja delovne organizacije, materialno-tehnične opremljenosti in kadrovske zasedbe. V vseh naštetih merilih je trgovina v zadnjih letih dosegla zavidljiv razvoj.

Struktura prihodkov trgovine se že nekaj let sestoji iz prihodkov, doseženih z maržami in rabati ter iz različnih bonifikacij. Poudariti je treba, da se od leta 1971 prihodki, doseženi z maržami, relativno manjšajo (zamrzitev marž), medtem ko naraščajo različne oblike bonifikacij, ki jih priznava proizvodnja trgovini. Različni družbeni ukrepi v letih

od 1971 do 1975 so pogojevali, da je trgovina ta čas ustvarjala znatno ugodnejše rezultate v primeri z industrijo. Če pogledamo nekatere podatke iz leta 1971, pridemo do naslednje slike:

Osební dohodki

- trgovina na malo — večji za 8% v primeri z industrijo,
- trgovina na veliko — večji za 18% kot v industriji,
- zunanja trgovina — večji za 38% kot v industriji.

Ustvarjeni dohodek

- trgovina na malo — večji za 18% kot v industriji,
- trgovina na veliko — večji za 52% kot v industriji,
- zunanja trgovina — večji za 133% kot v industriji.

Iz teh podatkov vidimo, da so potrebni novi predpisi, saj povzroča sedanje stanje velike razlike in prelihanje dohodka iz proizvodne v trgovinsko dejavnost. Čeprav so bile od leta 1971 marže zamrznjene, je trgovina našla izhod pri tistih proizvodih, ki so imeli večjo razliko v ceni, večji koeficient obračanja in pri tistih proizvajalcih, ki so nudili večje bonifikacije. To pa je še bolj pospešilo prelihanje dohodka iz proizvodnje v trgovino.

Iz leta v leto je padala stopnja povprečne razlike v ceni, medtem pa so izredni prihodki zelo hitro rastle.

Ustvarjena razlika v ceni v trgovini na malo se je v zadnjih letih gibala:

1971	— 16,5 %
1972	— 15,6 %
1973	— 14,0 %
1974	— 12,4 %
1975	— 12,1 %
1976	— 13,3 %

Iz tega torej lahko sklenemo:

1. Izredni prihodki na osnovi bonifikacij so postali eden izmed osnovnih prihodkov trgovinskih delovnih organizacij.
2. Ti izredni prihodki so bili v letih 1975 in 1976 večji od ostanke dohodka, torej so se uporabili tudi za pokritje osebnih dohodkov.

3. Za bonifikacije ni bilo nobenih določil in omejitev, pa tudi določenih nobenih sankcij.

4. Z različnimi bonifikacijami se pridobivajo sredstva za kritje izgub pri proizvodih z nizko maržo, kar ima za posledico rušenje odnosov v primarni razdelitvi — prelihanje sredstev iz ene dejavnosti v drugo.

5. Bonifikacije niso le posledica izsiljevanja trgovine, temveč proizvodne organizacije tudi same nudijo različne bonifikacije, ko iščejo plasman svojih proizvodov, ki je ogrožen zaradi velike ponudbe na trgu. Višina odobrene bonifikacije postane merilo ugodnosti ponudbe, ne pa kvaliteta, kar slabo vpliva na odnose in založenost na trgu.

Vse naštetje okoliščine so privedle do odločitve o novi politiki cen, ki določa novo politiko cen v letu 1978. Glavne značilnosti izdanih predpisov so:

Samoupravno sporazumevanje in združevanje med proizvodnimi in trgovinskimi delovnimi organizacijami naj bi ukinilo sistem marž, rabata in različnih bonifikacij; le-to pa se sedaj preoblikuje v skupni prihodek, katerega bodo med seboj samoupravno razdelile glede na prispevek v njegovem ustvarjanju. Da pa to ne bi ogrozilo politike cen, bodo udeleženci dogovora določili delež trgovinskih delovnih organizacij v prodajni ceni. Sledi torej pospešitev samoupravnega združevanja med proizvodnjo in trgovino. Do 30. 6. 1978 so zamrznjene vse oblike bonifikacij, medtem ko bodo po 30. 6. 1978 to vprašanje rešili novi predpisi.

Samoupravne sporazume, sklenjene na osnovi 72. člena zakona o združenem delu, morajo delovne organizacije evidentirati pri pristojnem organu skupaj s ce-

Predstavniki španskega sindikata na Brestu

niki. Cene pohištva sodijo v pristojnost federacije, torej moramo mi dostaviti cenike oziroma način oblikovanja cen v samoupravnih sporazumih zveznemu zavodu za cene. Zvezni zavod za cene lahko prijavo cen zavrne v 30 dneh, če cene niso oblikovane v smislu veljavnih predpisov in če niso oblikovane v smislu z oblikovano politiko cen.

Če delovne organizacije ne določijo cen na omenjeni način do določenega roka (30. 6. 1978), bo izdan predpis, s katerim bo določena višina deleža v prodajni ceni.

Prav v tem času je v javni razpravi tudi osnutek novega zakona o temeljnih sistema cen in družbenem nadzorstvu. Izhodišča za oblikovanje cen v tem osnutku so:

— vpliv svetovnih cen na raven in razmerje v cenah na domačem trgu, na dohodkovne odnose in razvojno politiko družbe;

— razmerje med ponudbo in povpraševanjem na domačem trgu;

— gibanje povprečne produktivnosti dela in smotrna uporaba sredstev za proizvodnjo vsakega proizvoda in storitve;

— delitev celotnega dohodka med dejavnosti v sorazmerju z njihovo produktivnostjo dela ter z uspešnostjo upravljanja in gospodarjenja z družbenimi sredstvi (izenačevanje pogojev gospodarjenja) in enakopravne delitve dohodka.

Družbenopolitične skupnosti pa morajo upoštevati naslednja merila:

— spodbujanje razvoja produktivskih sil,

— vpliv cen na gibanje življenjskih stroškov.

V osnutku zakona bo prišlo še do sprememb in sicer na podlagi pripomb, ki bodo posredovane v javni razpravi. J. Vidmar

Z obiska na trgu

Nenehna raziskava tržišča oziroma neprestano spremljanje novosti na njem in ocenjevanje odziva kupcev na te novosti so glavne in stalne naloge službe marketinga, če naj dosežemo kar najboljšo prodajo. Omeniti velja tudi, da je odkrivanje potreb tržišča težavna in zahtevna naloga, pri kateri se pojavijo težave že pri izbiri načina oziroma metode njene izpeljave. Težave se nato nadaljujejo z zbiranjem informacij, z ocenjevanjem njihove objektivnosti in ne čisto na koncu predstavlja izdelava zaključkov in sklepov ter njihova interpretacija tudi precejšnjo odgovornost.

Da bi čim bolj spoznali, kaj si trenutno kupci od oblažinjene pohištva najbolj želijo oziroma po čem največ povprašujejo ter dobili še druge koristne informacije, smo opravili dve anketi in sicer eno po Stajerski in drugo po Istri. Seveda se zavedamo, da zaključkov teh dveh anket ne moremo posplošiti na celotno jugoslovansko območje. Zato ostaja raziskava neanketiranih področij ena izmed glavnih prihodnjih nalog. Prav tako je treba poudariti, da anketirani niso bili neposredni kupci, tem-

več prodajalci, kar vsekakor zmanjšuje analitično vrednost dobljenih izidov.

Prvo vprašanje, ki smo postavili anketiranim, je bilo, ali se na podlagi cene kupci odločajo za nakup. Le 23 odstotkov jih je odgovorilo pritrdilno, vsi ostali pa so menili, da cena za kupca ni pomembna, če je garnitura ekskluzivna. To informacijo je treba vzeti s precejšnjo rezervo. Res sicer je, da imamo danes možnost »živeti na kreditih«, vendar je verjetno še vedno malo tistih, ki so pripravljeni plačati (česarvno ne v gotovini) celo prek pol starega milijona več za garnituro samo zato, ker sodi v razred ekskluzivnih. Navsezadnje pa garniture, ki jih trgovci imenujejo ekskluzivne, razen največkrat celo kičastih dodatkov nimajo nekih posebnih prednosti.

To misel potrjujejo tudi odgovori na vprašanje, koliko so kupci pripravljeni plačati za sedežno garnituro v klasičnem sestavu. Večina je menila, da je še sprejemljiva cena, ki se giblje okoli 14.000 dinarjev. Za dražje garniture se odloča le manjši odstotek kupcev.

Če ne upoštevamo cene, potem blago, v katerega so sedežne gar-

niture »oblečene«, naredi poleg oblike in funkcionalnosti največji prvi vtis na kupca, in če je ta vtis ugoden, potem se nujno pojavi želja in potreba za nakupom. Mnenje prodajalcev je, da je kar 70 odstotkov odločitev za nakup posamezne garniture odvisnih od lepega videza in kakovosti blaga. Mnogo je primerov, ko kupcem neka garnitura oblikovno sicer ugaja in si jo želijo, vendar se zaradi blaga, ki je njihovu okusu neprimerno, raje odločijo za drug sestav. Rezultati ankete tudi dokazujejo, da kupci, posebno v Sloveniji, nekoliko manj v Istri, plišu še vedno ne zaupajo. Zanj bi se odločilo komaj 30 odstotkov kupcev. Na vprašanje, ali je povpraševanje večje po enobarvnih ali po vzorčnih blagih, so prodajalci odgovorili, da je čutili večje zanimanje za vzorčna blaga.

Glede oblik in uporabnosti oblažinjene pohištva bi iz ankete lahko zaključili, da prodajalci v zvezi s tem niso imeli posebnih zahtev. Iz njihovih dokaj splošnih trditvev, da je zanimanje večje za garniture preprostejše izdelave in lahkotnejšega videza, ali pa nasprotno, za bogatejše oblikovane, pa je težko oblikovati za naše potrebe uporabno informacijo. Vendar nam da delno uporaben odgovor na vprašanje, kakšne oblike sedežnih garnitur si kupec ta trenutek želi, podatek o trenutno najbolj prodajanih garniturah. Ko se kupci odločajo, raje kupijo garnituro, pri kateri je mogoče troset razstaviti v ležišče, na kar vplivajo tudi manjše stanovanjske površine.

Če ocenjujemo trenutno prodajo pohištva nasploh in seveda tudi oblažinjene pohištva, moramo zaključiti, da se je prodaja umirila. Poleg dejstva, da je prodaja v prvem tromesečju običajno nižja, pa na padec povpraševanja vpliva tudi najnovejša politika cen.

V. FRIM

Volilše v Skupnih dejavnostih

Volitve - izraz naše zavesti

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kljub temu pa je bilo zelo malo neveljavnih glasovnic. Če upoštevamo, da so bili tudi volilni imeniki nekoliko pomanjkljivi, bi bil izid volitev še nekoliko bolj-ši.

Ob prihodnjih volitvah bo treba odpraviti vse tehnične pomanjkljivosti, kadrovskim pripravam pa posvetiti še večjo pozornost, zlasti pa v odnosu do tistih, ki so letos izpadli. Le-te pa bi morali že sedaj vključiti v

delo v različnih odborih in komisijah ter v drugih samoupravnih organih, saj gre za ljudi, ki niso izpadli zaradi »slabega ugleda«, ampak zato, ker se njihov priimek začne s »Z« ali »Z«.

Ob zaključku uspešno opravljenih letošnjih volitev gre zahvala vsem delovnim ljudem in občanom, še zlasti pa aktivistom, ki so neposredno delali v pripravi in izvedbi volitev.

F. Tavželj

Izidi volitev na Brestu

	Vpisanih volilcev	Glasovalo	%	Bo- niška	Služb. pot.	Ugovor. odst.	Neugot. odst.	Skupaj odstotni
BREST skupaj	2260	2108	93,27	58	9	37	48	152
TP Cerknica	800	729	91,12	25	2	16	28	71
TP Martinjak	313	290	92,65	21	—	—	2	23
TLI Stari trg	204	199	97,54	1	—	3	1	5
TP Stari trg	158	156	98,73	—	—	2	—	2
TIP Cerknica	157	141	89,80	5	1	3	7	16
TOP Podskrajnik	110	104	94,50	—	—	1	5	6
Prodaja Cerknica	157	149	94,90	—	4	2	2	8
TP Jelka Begunje	179	170	94,90	3	1	3	2	9
Skupne dejavnosti	182	170	93,40	3	1	7	1	12

Razmišljanja o Brestovem izvozu

Na zborih delavcev ob koncu februarja, na katerih je tekla razprava o poslovnem poročilu za leto 1977, so se v razpravah o tem poročilu pojavljala vprašanja o sedanjem Brestovem izvozu oziroma o tem, zakaj neposredni izvoz iz leta v leto pada. To me je pripeljalo k razmišljanju o sedanjem mestu in vlogi Brestovega izvoza, kar bo morda zanimalo še kakšnega bralca Obzorika.

Ne bom trdil, da sem stoodstotno poklican za popolnoma objektivno sodbo o tem vprašanju, ker pa že vrsto let delam v izvoznem oddelku Bresta, pa sdim, da še kar poznam razmere v izvozu jugoslovanske lesno predelovalne industrije in v odnosu Bresta do svoje izvozne dejavnosti.

Ne bom segal daleč v preteklost, ampak bi se ustavil na Brestovem izvozu v sedemdesetih letih. Le-ta je v letih 1969 do 1972 dosegel svoj vrh, nato pa je iz leta v leto padal; morda ne toliko vrednostno kot po obsegu, kar je posledica neustavljive inflacije doma in v svetu. Že v teh letih smo beležili 5 do 6 milijonov dolarjev izvoza, ki pa je kasneje ostajal na enaki višini ali celo padal, vendar zahvaljujoč predvsem poviševanju cen, ne pa fizičnemu obsegu. V teh letih smo imeli celo status pretežnega izvoznika in iz tega izhajajoče ugodnosti v primeru z drugimi proizvajalci.

V tem času smo imeli nekaj velikih kupcev, ki so našim tovarnom omogočali proizvodnjo velikih serij istega ali podobnega izdelka — spomnimo se glasbenih omaric v Tovarni pohištva Cerknica ali Glabmana, Futoriana in Gerdaua v proizvodnji stolov v Tovarni pohištva Martinjak.

Sedaj takih serij skoraj ni več, Brest pa ni pripravljen za proizvodnjo, če ni vsaj 500 regalov (Cerknica) ali 3000 stolov (Martinjak), pa še to se mora nekajkrat ponoviti. Takemu povpraševanju v svetu se znajo in morejo sedaj prilagoditi manjše tovarne, ki se lahko preusmerijo praktično čez noč, menjava programov na Brestu pa zahteva dosti časa in sredstev. Sicer pa — ima Brest sedaj sploh kakršenkoli program, ki bi ustrezal izvozu? Smo sploh kdaj imeli ambicije po izvoznem programu? Imam občutek, da je izvoz dober samo takrat, kadar prodaja na domačem trgu ne gre.

Verjetno nisem daleč od resnice, ko trdim, da Brest nima nikakršne dolgoročne izvozne politike, ampak je obseg izvoza odvisen bolj od prodajnih razmer doma in od določenega nujnega

izvoza zaradi uvoza. Edini izdelek, ki je kolikor toliko ustrezal povpraševanju iz tujine, je bila jedilnica Living, pa še to smo sedaj prenehali izdelovati. Tudi če bi bili konkurenčni, recimo, na zahodnoevropskem tržišču — kaj mu od sedanjih Brestovih izdelkov lahko ponudimo? Skoraj ničesar. Modeli furniranega oziroma ploskovnega pohištva sploh ne ustrezajo temu tržišču, ponudbe iz te vrste in iz masivnega lesa pa zaradi naših visokih cen zaidejo v slepo ulico. Torej — preostaja nam samo še naročilniški sistem, ki pa zaradi svoje neakumulativnosti ni popularen in ga omejujemo.

»Zakaj ni več Brestovega neposrednega izvoza?« je vprašal neki član kolektiva na zboru. Poglejmo, kako je s to stvarjo! Še nedolgo tega je Brest pod svojim imenom nastopal na vseh pomembnejših evropskih sejmi in na razstavah pohištvene industrije. Zato so za Brest vedeli vsi, ki se zanimajo za to panogo. Samostojno smo razstavljali v Kölnu, Parizu, Londonu, Bruslju, Dunaju, Gradcu, Milanu, prek izvoznikov pa tudi na manjših sejmi, da o domačih razstavah niti ne govorim.

In tako se je kdaj pa kdaj tudi »ujel« kakšen kupec, ki smo ga potem neposredno, brez posrednika, obdelali. Vsi veste, da je sejem v Kölnu vsako drugo leto ena izmed največjih svetovnih manifestacij lesne panoge. Nekdaj si ni bilo mogoče niti zamisliti, da Brest s svojimi izdelki na tem sejmu ne bi sodeloval. Odkar smo v SOZD Slovenijales, Brest na tem in na ostalih sejmi ne nastopa niti pod svojim imenom niti s svojimi izdelki, kako pa Slovenijales zastopa naše interese, bi se dalo pa še govoriti. Izjema so sejmi v vzhodnih državah.

Druga bistvena stvar, ki one-mogoča živahnejši izvoz, so predstavništva v tujini, najsi bodo takšna, kakršna so, ali takšna, kot naj bi po novem zakonu bila. Dejstvo je, da je potrebno tuje, že stalne ali morebitne prihodnje kupce obravnavati na njihovem področju, ker nihče nima ta-

ko rad Bresta, da bi hodil v Cerknico spraševati, ali bi mu hoteli kaj prodati. Ne bom povedal nič novega, če znova ugotovim, da bi bila tuja predstavništva za Brest predraga, saj ima celo Slovenijales kot močna trgovinsko-izvozna organizacija nekatera predstavništva, ki se komaj izplačajo.

Tudi Meblo je ukinil svoji predstavništvi v Zahodni Nemčiji in v Avstriji, ker s prometom nista opravičili svojega dela, pa čeprav ima ta delovna organizacija po mojem občutku večje izvozne ambicije kot Brest, kar potrjuje tudi močnejša kadrovska zasedba izvoznega oddelka.

Torej — ker ni teh dejavnikov, tudi mi neposrednega izvoza, razen, če do tega pride slučajno. Če smo se zavestno odločili — in vse kaže, da smo se — da neposrednih stikov s tujimi partnerji sistematično in neprekinjeno ne bomo gojili, potem od neposrednega izvoza tudi v prihodnje nimamo kaj pričakovati. Če ne sejemo, tudi do žetve nismo upravičeni.

Mogoče bo v teh vrsticah našel odgovor na svoje vprašanje tisti član kolektiva na zboru delavcev prodaje in Skupnih dejavnosti, ki je ugotovil, kako se je uvozni oddelk lepo razvil, izvozni oddelk pa šepa oziroma v svoji neposredni izvozni dejavnosti nazaduje. Uvoznemu oddelku pač ni potrebno sejmov, predstavništev, obiskov dobaviteljev, ker jih le-ti, razumljivo, sami poiščejo — skratka, lahko »ceneje obratujejo«.

No — in če zdaj odštejemo vse zgoraj zapisano, kaj nam od izvoza še ostane? Neposrednega izvoza pohištva ni in ne more biti; izvoz našega standardnega programa na evropski vzhod je hudo vprašljiv; ustreznih izdelkov za zahodno tržišče nimamo. Torej ostane še izvoz po naročilniškem sistemu, ki pa je že zaradi dejstva, da je omenjen samo na dva, tri kupce, meč z dvema ostrinama.

Kar je po mojem mnenju še posebej zaskrbljujoče, je skrčenje izvoza — po obsegu in vrednosti — samo na nekaj držav in kupcev. Nekdaj tako močne zahodnoevropske države v deležu Brestovega izvoza kot so Velika Britanija, Francija, države Beneluxa, Zahodna Nemčija in skandinavske države so sedaj popolnoma na psu. Klirinško področje se nam zapira, posli z arabskimi državami so vedno negotovi, državam v razvoju ne posvečamo pozornosti — verjetno zaradi njihove slabe kupne moči in rizikov — torej nam preostanejo le še Združene države Amerike in delno Kanada, kamor gre že sedaj več kot polovica vsega izvoza našega pohištva. Po mojem mnenju smo preveč usmerjeni samo na eno prodajno področje, kar se nam zna ob morebitnem gospodarskem zastoju v Združenih državah Amerike hudo maščevati.

Posebno poglavje so cene. Naše surovine in materiali bi še nekako, kljub večkratnim poviševanjem, prenesli konkurenčnost, naše delo pa je postalo predrago za izvoz. Če smo bili pred nekaj leti še konkurenčni, smo sedaj pripravljeni izvoziti le še na rovaš finančnega žrtvovanja. Moramo si priznati: ob sedanjih najrazličnejših domačih cenah nismo sposobni izvažati niti z minimalno akumulacijo, seveda, dokler bo struktura lastne cene izdelka na Brestu takšna kot je. Morda pa bi cena izvoznega izdelka v primeru s prodanim doma le ne bila tako visoka, če bi oddsteli nekatere obremenitve, ki jih izvoz nima; na primer propagandne akcije, potniki, domači transport in še kaj. Morda bi se bilo koristno podrobneje pozabavati s tem, kako krediti z minimalnimi obrestnimi merami iz zaključenih izvoznih poslov vplivajo na finančni rezultat izvoza in s tem tudi na ceno izdelka. Če bi vse to upoštevali, bi bil morda celo kakšen izvozni izde-

Gremo k našim kupcem!

lek konkurenčen ali celo akumulativen.

Ta članek je samo skromen poskus, da bi pojasnil določene razmere v našem izvozu. Nimam namenov karkoli rešiti ali komu soliti pamet, temveč samo odgovoriti na nekatere pripombe, bodisi dobronamerne ali ne, in postavi-

viti izvozno dejavnost Bresta tja, kjer je, pa če je komu to všeč ali ne. Dilema — izvoz da ali ne, ter koliko in prek koga — ostaja še naprej odprta. To pa ni odvisno od sedanje sestave izvoznega oddelka, temveč od izvozne politike celotnega Bresta.

I. Lavrenčič

Kako bomo oblikovali cene

Zal na vprašanje, ki je zastavljeno v naslovu, danes še ni moč odgovoriti. Osnutek zakona o oblikovanju cen je bil doslej izdelan v več različicah, vendar nobena izmed njih ni doživela splošne podpore v javni razpravi, zlasti pa ne v gospodarstvu. Tudi zadnja — iz februarja letos ni sprejemljiva. Zakaj tako?

Vzrokov je prav gotovo več in je težko preprosto razumeti in pojasniti številna in celovita vprašanja, ki se pojavljajo ob tem. Ob vprašanju oblikovanja cen se nam pokažejo niti vseh zapletenosti gospodarstva. Preprosteje povedano: z odločitvami o cenah je posamezen kolektiv postavljen v boljši ali slabši položaj. Še več, z nepravilnimi (namernimi ali nenamernimi) odločitvami lahko posamezni kolektivi ali pa kar celotne panoge izkoriščajo druge.

Iz povedanega, pa tudi iz doživetega v nedavni preteklosti, lahko trdimo, da je pomemben del samoupravnega odločanja prav v tem, kako se oblikujejo cene. Prav gotovo gre za pomembnejše odločitve kot na primer takrat, ko se odločamo, kako bomo razdelili med seboj 1.000 dinarjev regresa za letni dopust. Zal so nam takšna drobna vprašanja bližja in se bomo ob njih »izčrpavali do nezveste«, medtem ko gredo razprave o tako pomembnih zadevah kot so sistemski zakoni, mimo nas in celo mimo sindikata.

Kaj smemo očitati novemu osnutku zakona o cenah? Predvsem načelnost. Ko zakon preberemo, ugotovimo, da še prav nič

ne vemo, kako se bodo cene oblikovale. Dobro je to, da zakon skuša vplesti v oblikovanje cen merila, vendar so tudi le-ta hudo načelno postavljena. Vpliv samouprave pri oblikovanju cen je sicer poudarjen, vendar le z besedami. Med vrsticami pa je moč zanesljivo ugotoviti, da se zadržuje, če ne celo krepi, administrativni vpliv na oblikovanje cen in žal — brez kolikor toliko jasno postavljenih »pravil igre«.

Prav gotovo pišemo o zadevah, nad katerimi bedi vsako sodobno gospodarstvo. Zato se bo tudi pri nas treba odločiti, kako uresničiti določila zakona o združenem delu tudi skozi določila predpisov o cenah. Soodvisnost vseh delovnih organizacij in drugih udeležencev v gospodarstvu ter v družbi kot celoti je očitna in izvira iz družbenosti dohodka. Zato je jasno, da se vedno vsak ne more odločati po svoje in da se moramo natančno dogovoriti, do kod kdo sme in od kod dalje se mora ozirati tudi na druge. Toda nekaj pa taka pravila — taki zakoni — morajo vsebovati: jasnost, da bo viden in razumljiv njihov osnovni smisel in namen.

Recimo bobu bob in popu pop!

Z. Zabukovec

Izvoz ploskovnega pohištva

V februarju in marcu smo bili na razgovorih v Budimpešti o izvozu našega programa Zala. Za prvo polletje je bilo že v decembru dogovorjenih za 250.000 dolarjev izvoza, kar je pravzaprav del neizpolnjene pogodbe iz leta 1977. Za drugo polletje pa je bil dogovorjen izvoz v vrednosti 120 tisoč dolarjev. Za to vrednost smo se dogovorili za 5 do 6 odstotno povišanje cen. Dogovorjeno je bilo tudi, da do konca tega leta pripravimo nov program, s katerim naj bi poskušali nadomestiti program Zala na madžarskem tržišču. Osnovni motiv je bil, da do konca leta, to je do priprave novega programa, ostane prisotni in da nas drugi proizvajalci ne vržejo s tega tržišča, na katerem smo prisotni že od leta 1972.

Za Tovarno pohištva Cerknica smo že pred dobrim letom začeli iskati program ploskovnega furniranega pohištva. Spomladani smo začeli pripravljati vzorce za knjižne police. Veliko časa

smo izgubili ob usklajevanju finiša in cen.

Omenjeni program je kupec Otto Gerdau razširil tudi na knjižne regale, vzorci le-teh pa bodo aprila razstavljeni na sejmu v High Pointu.

Naročila za oba programa do konca maja že imamo, napovedane pa so tudi približne količine do konca leta. Ko nas bo maja kupec obiskal, bomo dobili bolj natančno oceno, kako so ti izdelki sprejeti na ameriškem trgu. Uspešna prodaja bo odvisna tudi od kvalitete, predvsem od površinske obdelave, pa tudi od spoštovanja odpremnih rokov. Z ameriškim kupcem Otto Gerdau več časa sodeluje tudi Jelka Begunje — z glasbenimi regali. Za letošnje leto je Jelka sprejela 18 kontejnerjev. Kupec bi želel več, vendar je po sredi vprašanje cen, ki kljub letošnjemu povišanju za proizvajalca niso spodbudne.

C. Komac

Iz montažnega oddelka v Tovarni pohištva Cerknica

Delegati govore

V tej naši novi stalni rubriki nadaljujemo razgovore z Brestovimi delavci, ki opravljajo zahtevne in odgovorne funkcije delegatov v različnih samoupravnih skupnostih. S temi razgovori bi radi ugotovili, kako deluje delegatski sistem v neposrednih delovnih okoljih in kako ob ugotovljenih slabostih najti rešitve za njegovo učinkovitejše delovanje.

Tokrat je bil sogovornik Miro Horvat, ki je bil v dosedanjem mandatnem obdobju vodja delegacije TOZD Tovarna pohištva Cerknica za zbor združenega dela v skupščini občine Cerknica.

— Ne bi ponavljali, kako je idealno zamišljeno delo delegacije v našem delegatskem sistemu; bolj nas zanima, kako je v preteklem mandatnem obdobju v resnici delala vaša delegacija.

Našo delegacijo, ki ima v zboru združenega dela dve delegatski mesti, sestavlja 14 delegatov iz vseh naših delovnih enot. Spočetka je bila udeležba na sejah delegacije kar dobra (okrog 80 odstotkov), proti koncu mandata pa se je sukala komaj okrog polovice. Na sejah gradiva v glavnem sploh nismo obravnavali, ampak samo določili delegata za sejo skupščinskega zbora.

— Kje je vzrok takšnemu delu delegacije?

Predvsem je vzrok v delegatskem gradivu, ki smo ga sicer dobivali pravočasno, je bilo pa zelo obširno, preveč strokovno in učeno pisano, da bi ga razumeli. Dostikrat je šlo za širša občinska in republiška vprašanja, ali pa za zelo ozka vprašanja s posameznih področij, o katerih pravzaprav ničesar ne vemo in se je zato o njih težko opredeliti. Nezanimivi so tudi različni formalni sporazumi ali odloki, ki morda urejajo važne stvari, pa tega iz vseh tistih členov ni mogoče razbrati. Morali bi imeti kratke in razumljive — ustne ali pismene — obrazložitve, za kaj pravzaprav gre, pa bi lahko oblikovali stališča.

— Kakšen je bil stik z »delegatsko bazo«?

Pravzaprav ga ni bilo. Težko se je pogovarjati z delavci o stvareh, ki jih niti sam ne razumeš. Če naj bi dobili morebitna mnenja od delavcev, bi morali sklicovati posebne sestanke, ki pa jih je že tako preveč in bi izgubljali nove proizvodne ure. Sicer je bilo gradivo dostopno vsem delavcem, vendar zanj ni bilo zanimanja. Če že je prišlo do kakšnih stališč, je bilo to v delegaciji.

— Ali so vam bili kdaj posredovani variantni predlogi sklepov?

Ne.

— Ste imeli kdaj nasprotno stališče od predlaganega in tako tudi glasovali? Ste imeli kakšno posebno delegatsko vprašanje?

Vedno smo soglašali s predlaganimi sklepi. Če bi že imeli drugačno stališče, ga najbrž ne bi znali strokovno utemeljiti, saj gradivo pozna le strokovni delavci, ki delajo na teh posameznih področjih. Žal delegati nismo tako razgledani, da bi lahko obvladovali in razumeli vsa ta vprašanja.

Delegatskih vprašanj nismo imeli.

— Ste dobivali povratne informacije?

Samo prek zapisnikov iz preteklega seje, ki smo jih dobivali z gradivom za prihodnjo. Vendar so bila tedaj obravnavana vprašanja časovno že tako oddaljena, da sprejeti sklepi niso bili več zanimivi. Večkrat smo bili o njih obveščeni prek Obzornika ali Informatorja, ko so bili še sveži.

— Kaj storiti, da bi delegatski sistem bolje deloval?

Delegatski sistem je dobro zamišljen in omogoča delavcem, da lahko neposredno in posredno odločajo o pomembnih vprašanjih. Med njimi je moč čutiti pripravljenost in zavzetost, da bi obliko-

vali stališča o stvareh, ki jih poznajo; drugače pa je, ko naletijo (to je največkrat) na neznane ali nerazumljive zadeve, ki jih vsebujejo delegatska gradiva.

Če naj bi delegacije bolje delale, bi morale biti na kratko in razumljivo obveščene, bodisi da jim stvari razložijo strokovni delavci samoupravnih skupnosti ali z Bresta, bodisi, da dobijo takšne informacije v pismeni obliki.

— Vam je Informator pri tem kaj pomagal?

Da, kar precej. Tudi v prihodnje naj bi na kratko pojasnjeval delegatska gradiva, čeprav bi to morali pravzaprav že njegovi zastavljenci ali pa strokovne službe samoupravnih in družbeno-političnih skupnosti.

Tudi ta razgovor je kritično in objektivno opozoril na vrsto slabosti pri delu delegacij.

Posebej je bila izpostavljena neustreznost delegatskih gradiv, ki kljub goram papirja niso učinkovita. To je sicer že večkrat povedana načelna in splošna ugotovitev, v neposrednem delu pa se kaže, kako resnična je in kakšne so njene posledice. Naj bo to še eno opozorilo, kako se na vseh ravneh dosti premalo zavedamo pomena pravega obveščanja.

Razgovor pripravil
B. Levec

Več mladih v ZK

POGOVOR Z DELEGATKO ZA 8. KONGRES ZVEZE KOMUNISTOV DRAGICO ARKO, DELAVKO V TOVARNI POHIŠTVA CERKNICA

Smo neposredno pred 8. kongresom Zveze komunistov Slovenije. Med predlaganimi komunisti, ki naj bi nas zastopali na tem kongresu, je tudi Dragica Arko. Ker dela med nami, smo ji zastavili nekaj vprašanj.

V Zvezo komunistov sem bila sprejeta leta 1959 v takratni tovarni lesnih izdelkov TISA na Rakeku. Po priključitvi k Brestu pa deluje v osnovni organizaciji Tovarne pohištva Cerknica in je tudi članica občinskega komiteja ZK Cerknica.

Kako si sprejela predlog za delegatko na 8. kongresu ZKS?

Ko je na seji občinskega komiteja sekretar med imeni štirih delegatov iz naše občine prebral tudi moje ime, v začetku sama sebi nisem verjela, da je to res. Z velikim veseljem in s polno mero odgovornosti se z ostalimi tovariši pripravljam na ta pomembni dan. Gradiva je veliko, prebiram pa ga največkrat v večernih urah.

Kako ocenjuješ delo in uspehe med kongresoma?

Vse delo in akcije Zveze komunistov uživajo čedalje večjo podporo med delovnimi ljudmi, kar se odraža tudi v boljših medsebojnih odnosih in vse večji produktivnosti. Celoten sistem naše socialistične demokracije se vedno bolj uveljavlja, saj delavci lahko neposredno uresničujemo svoje cilje in naloge v delovnih organizacijah.

Čemu pa bi morali posvetiti več pozornosti?

Mislim, da komunisti vse premalo nudimo naši mladini in da

od nje zahtevamo preveč. Moti me, da mladino še premalo vključujemo v članstvo Zveze komunistov. Temu vprašanju bomo morali posvetiti več pozornosti. Mladina je vedno pripravljena delati, le znati jo je treba pravilno vključiti v delo.

Ali misliš, da so družbeno-politične organizacije dovolj aktivne?

Po svojih močeh se trudijo, da svoje naloge izpeljejo kar najbolj dosledno, vendar pa me moti, da se nekateri vse preveč držijo ob strani, da vse prevečkrat veliko dela ostaja na posameznikih ali peščici ljudi.

Kako usklajuješ svoje delo doma, v službi ter v družbeno-političnih organizacijah?

To delo je mogoče lepo uskladiti, če te podprejo vsi, ki razumejo potrebo po takem delu. Moram reči, da sem na delovnem mestu v montaži deležna vse podpore od mojih nadrejenih, pa tudi od sodelavcev, s katerimi delam.

Doma je sedaj veliko lažje, saj sta otroka že večja, pa tudi mož veliko družbeno-politično dela. Tako si delo porazdelimo in je manj občutiti večkratne odsotnosti zaradi sestankov.

S kakšnimi predlogi ali stališči greš na kongres?

Na regijskem posvetovanju vseh delegatov za 8. kongres, ki je bilo v Postojni, smo se razdelili po tematskih skupinah. Tako bom drugi dan kongresa delala v komisiji za družbeno-politične in ekonomske odnose. Upam, da si bom na tem področju pridobila veliko izkušenj za prihodnje delo.

Katerim vprašanjem bi morali komunisti posvetiti največ pozornosti?

Težko je opredeliti področja, katerim bomo morali posvetiti največ pozornosti, vendar mislim, da je med prvimi nenehno izobraževanje in usposabljanje nas samih komunistov in pomlajevanje članstva.

Komunisti moramo tudi svoja prizadevanja za krepitev delegatskega sistema stalno dopolnjevati in utrjevati, tako da bo odločanje prišlo do slehernega člana naše družbe, v naših delovnih skupnostih, pa tudi v krajevnih skupnostih, v katerih živimo.

Razgovor pripravil

V. Žnidaršič

Izobraževanje v lesarstvu

V lesarstvu Slovenije je zaposlenih 40.000 delavcev. Od tega jih je 2000 v obrti, 2000 v trgovini z lesnimi proizvodi, v industriji pa je zaposlenih kar 36.000 delavcev. Kakšna je kvalifikacijska struktura v lesarstvu, si lahko le predstavljamo. Na Brestu je slika takšna: kar 67 odstotkov delavcev je brez kakršnihkoli kvalifikacij, 20 odstotkov delavcev ima poklicno šolo, 10 odstotkov srednjo štiriletno, 2 odstotka višjo šolo in slab odstotek z visoko šolsko izobrazbo. To je le podoba formalne šolske izobrazbe. Če pa bi primerjali še skladnost študijske smeri z zahtevami po delu, da bi bila slika še bolj neugodna.

Podobno kot na Brestu je tudi v drugih delovnih organizacijah v lesni industriji. Lesna industrija je doživljala v zadnjih letih silovit razvoj. Delovna sila je prihajala iz kmetijskega okolja v tovarne brez vnaprejšnjega izobraževanja in usposabljanja. Usposabljalna se je ob delu nenačrtno. Danes ta vir kadrovanja usiha. Treba ga je nadomestiti z mladino. Ta pa se usposablja v šolah. Prav bi bilo, da se usposablja za tiste smeri, ki jih v združenem delu potrebujemo. Poklic je pač potrebno razviti za potrebe sedanjega dela. Kot vemo, imamo le dva ali tri poklice, ki ustrezajo potrebam industrije. Bolje rečeno, so ustrezali, kajti današnjim potrebam niso več povsem prilagojeni.

Brestov razvojni program je naravnano na intenzivnejšo proizvodnjo. To pa je mogoče doseči le z ustrezno usposobljenim kadrom, ki bo kos zasledovati svetovne dosežke v tehniki in v stroki oziroma vgrajevati v izdelke večji delež znanja. Te cilje bomo skušali doseči v okviru usmerjenega izobraževanja.

Ideja o ustanovitvi izobraževalnega centra za lesarstvo ima že zgodovino. Menim, da je utemeljena tudi zato, ker se niso razvili izobraževalni centri pri delovnih organizacijah in vse tako kaže, da se tudi ne bodo. Usmerjeno izobraževanje pa naj bi vzgajalo mladino, pa tudi odrasle, že zaposlene delavce, v skladu s potrebami uporabnikov kadrov.

Nedvomno je naš interes, da se takšen center razvije, kajti vseh profilov poklicev ne bomo zmogli sami usposabljevati, ali pa jih bomo tako kot doslej.

Center usmerjenega izobraževanja za lesarstvo v Ljubljani naj bi združil tehniško šolo, višjo in

visoko šolo ter testirni center. To je prvi primer, da se stroka vertikalno združuje s ciljem medsebojne povezave in skladnejšega delovanja, čemur danes ni tako.

Pristali smo tudi na predlagano mrežo lesarskih šol v Sloveniji in sicer v Mariboru, Novi Gorici in v Ljubljani do profila tehnik. V Ljubljani pa naj bi bili še profili inženir, diplomirani inženir, magister, specialist ter doktor. V okviru te mreže je dopustna tudi organizacija dislociranih enot na osnovi zbranih potreb.

Gradbeni odbor za izgradnjo centra je v Ljubljani že pridobil lokacijo z vsemi soglasji, samoupravni sporazum o združevanju sredstev za izgradnjo centra pa je v fazi podpisovanja. Sredstva naj bi zbrali v petih letih vsi uporabniki kadrov enakomerno po naslednjem ključu:

- število pogojno nekvalificiranih delavcev 60-odstotni delež,
- povprečno uporabljena osnovna in obratna sredstva 20-odstotni delež,
- celotni prihodek 20-odstotni delež sredstev.

Za Brest s pridruženim Tovarno pohištva Jelka iz Begunj pomeni to letno 1.137.411 dinarjev. V tem pa je jedro problema. Interesi so nesporno utemeljeni, sredstev za takšno združevanje pa ni; vsaj po zaključnem računu za leto 1977 teh sredstev ni bilo mogoče zagotoviti.

Ob tem se odpirajo mnoga vprašanja, saj je z zakoni in sprejetimi samoupravnimi sporazumi dohodek že tako obremenjen, da ne ostaja za delitev skoraj ničesar.

Problem združevanja sredstev za center torej ostaja še naprej in ga bo potrebno tako ali drugače razrešiti.

F. Turšič

S praznovanja Dneva žena

Priloga: OBZORNIK ZA OBČANE

PREDSTAVLJAMO SAMOUPRAVNE SKUPNOSTI PREDSTAVLJAMO SAMOUPRAVNE SKUPNOSTI PREDSTAVLJAMO

Za začetek - občinska zdravstvena skupnost

Potem, ko se je izteklo predstavljanje naših krajevnih skupnosti, smo se odločili, da bi po vrsti predstavili tudi občinske samoupravne interesne skupnosti. Predvsem iz dveh razlogov: predvsem, da bi ugotovili, kako se uresničuje ustavna opredelitev teh skupnosti in njihova samoupravna organiziranost, pa tudi, da bi opozorili na pomembnejše probleme s posameznih področij, ki naj bi jih te skupnosti urejale in reševale.

Za začetek smo se odločili za občinsko zdravstveno skupnost, se pravi za področje, ki je v naši občini dokaj pereče.

Ob koncu leta 1977 je bilo v občini Cerknica 14.426 zavarovanih oseb, od tega 12.935 aktivnih zavarovancev, upokojencev in njihovih družinskih članov ter 1491 kmečkih zavarovancev in njihovih družinskih članov.

Politiko zdravstvenega zavarovanja usmerja in vodi občinska zdravstvena skupnost prek skupščine in njenih izvršilnih organov. Občinska zdravstvena skupnost je bila ustanovljena leta 1974 s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi občinske zdravstvene skupnosti. Njeno skupščino sestavljata dva zbora in sicer zbor uporabnikov, ki šteje 23 članov in zbor izvajalcev, ki šteje 11 članov. Zaradi enotne politike se občinska zdravstvena skupnost vključuje skupaj s sedemnajstimi občinami v regionalno zdravstveno skupnost Ljubljana. Strokovne naloge opravlja regionalna zdravstvena skupnost neposredno in prek svoje pisarne v Cerknici.

Za zdravstveno varstvo prebivalcev občine skrbijo Notranjski zdravstveni dom Vrhnika — TOZD Cerknica, ki ima v svojem sestavu še ambulantni v Starem trgu in v Novi vasi ter obratno ambulanto na BRESTU v Cerknici ter Lekarna Vrhnika in Lekarna Miklošič Ljubljana prek lekarniških postaj v Cerknici in v Starem trgu. V zdravstvu dela 12 zdravnikov (2 sta na specializaciji), en farmacevt, 4 višji zdravstveni delavci ter 28 zdravstvenih delavcev s srednjo strokovno izobrazbo.

Specialistične zdravstvene usluge ter bolnišnično varstvo nudijo občanom zdravstvene ustanove v Ljubljani in delno v Postojni.

Zdravstvena raven občanov je zadovoljiva, saj je s 5 odstotki izostankov z dela v povprečju regije.

Naši sogovorniki so bili: Danimir MAZI, predsednik skupščine zdravstvene skupnosti, Stefan KRALJ, predsednik izvršnega odbora skupščine skupnosti, dr. Irena VENGUST, dr. Marija ZADRAVEC in dr. Ljiljana MUŠIČ iz Zdravstvenega doma Cerknica ter mg. ph. Matilda KOROŠEC iz Lekarne Cerknica.

— Kako občinska samoupravna interesna skupnost za zdravstvo s svojo samoupravnimi organizirano uresničuje svojo ustavno opredelitev in kako ocenjujete njeno delovanje?

Že nekako pred desetimi leti so bili ustanovljeni sveti zavarovancev, vendar le-ti niso imeli skoraj nikakršnega samoupravnega vpliva. Pred štirimi leti pa je bila podobno kot na drugih področjih zastavljena nova samoupravna organiziranost: ustanovljena je bila občinska zdravstvena skupnost. Njena skupščina je dvodomna; v preteklem mandatu obdobju je zbor uporabnikov štel 23, zbor izvajalcev pa 12 delegatov. Oba zbora sta redno zasedala skupaj, glasovala pa ločeno. Kakšnih skupnih sej z ustreznimi občinskimi organi upravljanja v tem obdobju ni bilo.

V preteklih dveh letih je imela skupščina osem sej, njen izvršni odbor pa trinajst. Sicer pa velja reči, da smo si v tem obdobju prizadevali predvsem za družbeno priznanje novega sistema v zdravstvu. Povezave med uporabniki in izvajalci že dobivajo svoje oblike, čeprav je še marsikaj nedodelanega; bodo pa morale čimprej zaživeti.

Kar zadeva organiziranost zdravstvene mreže, smo skupaj s še

osemnanajstimi skupnostmi vključeni v ljubljansko regionalno skupnost, ki pa je vsaj v preteklosti imela žal čudno regionalno politiko, pri kateri zlasti skupnosti iz obrobni občin niso imele skoraj nobenega vpliva. To je bilo posebej občutno v investicijski politiki, saj denimo na našem območju v tem času sploh ni bilo investicijske dejavnosti. Od novega leta sem pa je dobila občinska skupnost večjo samostojnost in je samoupravno neposredno povezana z republiško skupnostjo, organizacijsko pa je še vedno deluje v okviru regije, kjer so tudi strokovne službe.

— Kako ocenjujete delovanje delegatskega sistema na področju zdravstva?

Skupščina je bila doslej samo enkrat nesklepčna, sicer pa je bila povprečna udeležba nekaj nad 80 odstotkov. Podobno kot najbrž tudi drugod so bila delegatska gradiva preobsežna, predvsem pa preveč učena in ozko strokovna, saj jih večini še izvajalci niso razumeli. Tako delegati večkrat niso niti vedeli, da so v njih pomembne odločitve o delovnih programih, naložbah, sredstvih..., se pravi, o zadevah, ki bi jih morali pravzaprav skupaj oblikovati in se o njih dogovarjati.

Naši sogovorniki ob predstavitvi občinske zdravstvene skupnosti

Se največkrat so prihajali na seje z izoblikovanimi stališči delegacij delegati iz Bresta in iz Kovinoplastike.

— Kakšna je bila samoupravna oziroma delegatska povezava z regionalno oziroma republiško skupnostjo?

V regijski skupnosti smo imeli štiri delegatska mesta, pa tudi stalnega člana v njenem izvršnem odboru. Prav zato je bila povezava kar dobra, pa tudi povratne informacije — vsaj do našega izvršilnega odbora — so bile redne. Do delovnih ljudi in občanov pa menda te informacije niso prihajale ali pa so bile pomanjkljive.

— Je bilo kaj sodelovanja zdravstvene skupnosti s krajevnimi skupnostmi v naši občini in z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi ob stičnih vprašanjih, zlasti kar zadeva planiranje skupnega razvoja?

Neposrednega sodelovanja s krajevnimi skupnostmi ob srednjeročnem planiranju ni bilo. Krajevene skupnosti so v svojih planih sicer posegale tudi na področje zdravstva, vendar so v glavnem izražale v njih le svoje želje in potrebe. Tudi z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi ni bilo nikakršnega sodelovanja, ne ob načrtovanju ne ob morebitnih stičnih zadevah. Dosti premalo dogovarjanja in sodelovanja pa je tudi z združenim delom. V prihodnje bo potrebno bistveno spremeniti in dopolniti vse te oblike sodelovanja, če naj vsaj delno uresničimo načelo svobodne menjave dela. Dokaj tesno pa je bilo sodelovanje z izvršnim svetom skupščine občine, zlasti ob načrtovanih naložbah.

— Katere so glavne težave pri razvoju zdravstvene službe v naši občini in kaj ovira njeno večjo učinkovitost?

Izmed številnih problemov, s katerimi se ubada zdravstvo v naši občini, je potrebno posebej izluščiti dva sklopa težav: pomanjkanje ustreznih prostorov in kadrov.

Kar se prostorov tiče, še kar ustrezajo samo v Starem trgu, drugod pa prostorov ni, ali pa so premajhni in neustrezní. Temu bo potrebno posvetiti posebno pozornost in najti tudi znatna dodatna sredstva, mimo tistih, ki se zberejo z dogovorjenimi prispevki. Sedaj v naši občini s samopriskom rešujemo šolstvo, če pa naj rešimo pereča vprašanja v zdravstvu, bo treba več pozornosti in skrbí posvetiti tudi temu področju.

Se slabše je s kadri. Po veljavnih normativih bi takoj potrebovali dva zdravnika-specialista, štiri zdravnike splošne prakse,

dve višji medicinski sestri in pet zdravstvenih strokovnih delavcev s srednjo izobrazbo. Kljub vedno novim razpisom za ta delovna mesta težav ne moremo rešiti. Poklic zdravnika splošne prakse nekako ni več zanimiv, saj hočejo vsi v specializacijo, pa tudi naša občina ni preveč vabljiva, ker zdravniki raje ostajajo v večjih središčih. Poleg tega je bila tudi dosedanja štipendijska politika povsem neustrezna, saj ni omogočala izobraževanja domačih strokovnjakov.

Oha problema skoraj onemogočata uresničitev zastavljenega razvoja zdravstva v naši občini: preprosto ne moremo širiti svoje dejavnosti na posamezna specialistična področja in ne odpirati novih dispanzerjev.

— Pa vendar, ali si v tem srednjeročnem obdobju lahko obetamo kakšne premike oziroma rešitev najbolj žgočih vprašanj?

Pričela so se že gradbena dela za izgradnjo nove lekarnice v Cerknici. Ta investicija naj bi po cenah iz leta 1975 veljala okrog 350 milijonov starih dinarjev. Prihodnje leto naj bi pričeli prenavljati tudi zdravstveni dom v Cerknici (predvidoma okrog 200 milijonov starih dinarjev), s čimer bi vsaj delno ustvarili pogoje za širjenje naše dejavnosti (fizioterapija, specialisti za pljučne, očne in srčne bolezni). V okviru izgradnje nove šole v Novi vasi naj bi tam odprli pomožno zdravstveno postajo, v novih šolskih prostorih v Cerknici zohno ambulanto, v okvirih možnosti obratno zohno ambulanto na Brestu... Slednje zadeve so še v fazi priprave in iskanja predvsem materialnih rešitev.

Kar se tiče reševanja kadrovskih težav, jih bomo morali v prihodnje resneje zastaviti v sodelovanju z združenim delom, v kratkem pa je težko pričakovati bistvene spremembe.

— Kako pa je s solidarnostnim reševanjem skladnega razvoja zdravstva v razvitejših in manj razvitih občinah?

Pri nas se zbere okrog 70 odstotkov sredstev, potrebnih za izvajanje načrta zdravstvenega varstva, preostalo pa dobimo iz solidarnosti. V zadnjem času se v razvitejših (predvsem ljubljanskih) občinah, ki ustvarjajo presežke, žal pojavljajo težnje, naj bi to solidarnost omejili, kar je seveda v cilju skladnejšega razvoja močno nesprejemljivo.

— Kako je poskrbljeno za zdravstveno varstvo borcev?

Zobozdravstvena služba za te namene deluje, prejšnji posebni dispanzer pa je zaradi kadrovskih težav prenehal z delom. Znova bo pričel delati ob popolnejši kadrovski zasedbi in ob ustre-

nejših prostorih. Opozoriti velja, da so bila za kopalisko klimatsko zdravljenje zagotovljena posebna sredstva v občinskem proračunu, vendar so bila skoraj neizkoriščena, ker verjetno borci zanje sploh niso vedeli.

— V zadnjem času je bilo menda precej vroče ob sprejemanju predloga participacij (prispevkov oziroma plačil) delovnih ljudi in občanov za zdravstvene storitve?

Večina sprejemljivih pripomb iz javne razprave je bila upoštevanih. Razumeti pa je treba: če naj opravljamo celovito zdravstveno varstvo, so pač potrebna ustrezna sredstva. Zakon določa participacijo oziroma soudeležbo delovnih ljudi in občanov, kar konkretizira samoupravni sporazum, ki smo ga sprejemali. Razumljivo je, da je delež soudeležbe precej porasel, vedeti pa je še treba, da je precej kategorij participacije oproščenih (socialno ogroženi, borci, mladina in podobno) ali delno oproščenih.

— Kako je z bolniškim staležom pri nas?

V glavnem smo lahko kar zadovoljni. Smo pod povprečjem regije, čeprav so v naši občini takšne industrijske dejavnosti, kjer so poškodbe ali bolezní običajno pogostejše. Bo pa na tem področju potrebno še dosti tesnejše sodelovanje med našim Zdravstvenim domom ter obratno ambulanto oziroma ustreznimi službami v delovnih organizacijah, saj posamezni delavci večkrat zlorabljajo sedanji sistem za dajanje bolniškega staleža.

— Za konec še — kaj pa z našimi lekarnami?

Podobno kot v zdravstvu: pomanjkanje prostorov in kadrov, pa si zato težko organiziramo celodnevno službo. Vprašanje prostorov v Cerknici bo z novo stavbo rešeno, težje pa bo s kadri, pa tudi s tem, ali se bo nova lekarna glede na promet finančno pokrivala in kje dobiti verjetno potrebna dodatna sredstva.

— Pa v Loški dolini?

Težko je odgovoriti, ker ta lekarna organizacijsko sodi v okvir Lekarne Miklošič v Ljubljani. Zaradi neustreznih prostorov je inšpekcija ni verificirala. S 1. majem naj bi se vključila v okvir naše občinske zdravstvene skupnosti, ki bo morala najti rešitev tega vprašanja. Omenimo naj že predlagano rešitev, da bi v sodelovanju s stanovanjsko skupnostjo del prostorov v novih blokih v Loški dolini namensko preuredili za lekarno, vendar v krajevni skupnosti Loška dolina ta predlog ni bil sprejet.

(Konec na naslednji strani)

Čakalnica v Zdravstvenem domu v Cerknici

Bomo odstopili posojeno

V naši občini že nekaj časa zbiramo obveznice, ki smo jih občani dobili (ali jih še bomo) po vpisu posojila za ceste v SR Sloveniji.

Pretežno iz sredstev odstopljenih obveznic in z uporabo nekaterih drugih finančnih virov želimo asfaltirati dva najbolj obremenjena odseka občinskih makadamskih cest — to sta cesti Selšček—Topol—Cajnarje in Žerovnica—Gornje Jezero—Dane na robu Loške doline.

Da bi občani lažje presojali pomembnost te akcije in se lažje odločali za odstopanje svojega deleža, smo dolžni obvestiti vsakega našega delavca in občana, pa tudi druge osebe in podjetja, ki stalno ali občasno uporabljajo naše cestne povezave, o stanju cest na prostoru naše občine.

KOLIKŠNI SMO IN KAKO SMO POVEZANI?

Občina Cerknica sodi po svoji ozemeljski razsežnosti med največje slovenske občine. Večja naselja, ki so se v preteklosti oblikovala na tem prostoru in predstavljajo danes središča naših krajevnih skupnosti, so od občinskega središča oddaljena na vse strani (razen proti Rakeku) po 15 in več kilometrov, od teh središč pa do skrajnih naselij v občini pa so razdalje približno še enkrat tolikšne.

Ob teh razdaljah imamo to smolo, da vodijo vse pomembnejše republiške ceste (avtoceste in druge magistrale) mimo ozemlja naše občine, tik ob robu našega ozemlja, kar nas sicer vendarle zbližuje s svetom, ne pokrivajo pa se te ceste niti z metrom naših notranjih povezav.

REGIONALNE CESTE, katere ima na skrbi republiška skupnost za ceste, so v naši občini naslednje: Rakek—Bloška polica—Stari trg—Babno polje (meja s SR Hrvatsko) in odcep od te: Bloška polica—Nova vas—Sodražica, cesta Cerknica—Begunje—Rakitna, Stari trg—Leskova dolina—Ilirska Bistrica.

Torej tudi ta cesta s svojim krakom povezuje le središča krajevnih skupnosti Rakeka, Cerknice, Grahovega, Starega trga in Blok, povsem zunaj njene povezave (torej na skrbi občine) pa ostanejo ceste v krajevnih skupnostih Begunje, Cajnarje—Žilce in Grahovo.

KAKŠEN JE PROGRAM IZGRADNJE OZIROMA MODERNIZACIJE REPUBLIŠKIH CEST NA NAŠEM OBMOČJU (do leta 1980)

V letu 1977: Od Nove vasi proti Sodražici 2,75 kilometra 1 mi-

lijardo, ureditev skozi Rakek 350 milijonov S din — **Opravljen** v letu 1978: Od Nove vasi proti Sodražici 1,8 kilometra 680 milijonov S din — v delu

v letu 1979: Odsek Rakek—Cerknica—Bloška polica (predvsem obnovev odseka med Cerknico in Martinjakom) — 3 kilometre 890 milijonov S din

v letu 1980: Nadaljevanje omejenega odseka Rakek—Cerknica—Bloška polica v dolžini 4,8 km 1 milijarda, 300 milijonov S din,

Bloška polica—Pudob 2 km 280 milijonov S din,

Pudob—Babno polje (meja s SR Hrvatsko) 4 kilometre 900 milijonov S din.

Ta zadnji odsek je bil planiran šele za leto 1980 in še to samo v polovični dolžini, vendar je, kot vemo, zgrajen v celoti (8 km) že v letu 1977. Za ta odsek so bila porabljena predvidena sredstva (900 milijonov) in presežek zbranega posojila za ceste v občini (135 milijonov 930 tisoč S din) z obrestmi vred. Celotna cena izgradnje te ceste je bila 1 milijardo 700 milijonov S din, kar je za 700 milijonov S din več, kot je za ta čas planirala republiška skupnost za ceste z upoštevanjem našega presežka posojila.

Ob tem je treba pojasniti naslednje: Ko smo v občini zbirali posojila za ceste, smo razlagali, da presežek zbranega posojila ostane za ceste v občini. Morda je bilo tudi takrat kje nejasno povedano, vsekakor pa marsikje nejasno (hote ali nehote) razumljeno. Niti takrat niti sedaj v resnici ni bilo nič nejasnega: **PRESEŽEK ZBRANEGA POSOJILA OSTANE V OBČINI — TODA NA REPUBLIŠKIH CESTAH, NE NA OBČINSKIH!** Tako smo ga tudi porabili.

Tako lahko mirno povemo, da je bil naš presežek pošteno porabljen in tudi pravočasno porabljen, kar je glede na inflacijo, rast cen in podobno pametno in gospodarno.

Program modernizacije republiških cest v naši občini bo torej z ureditvijo najbolj nemogočega odseka med Cerknico in Grahovim ter z izgradnjo novega odseka iz Nove vasi proti Sodražici v prihodnjem letu **IZPOLNJEN IN PRESEŽEN.**

OSTANEJO LUKNJE NA OBČINSKIH CESTAH?

Najprej: katere ceste so občinske? Vse, razen tistih, ki so republiške. Torej so v našem primeru najpomembnejše in najbolj obremenjene naslednje ceste:

1. Grahovo—Žerovnica—Gornje Jezero—Dane—Loška dolina,
2. Begunje—Cajnarje—Velike Bloke—Nova vas z odcepoma proti Žilcam,
3. vse ostale povezave med posameznimi vasi v vseh krajevnih skupnostih, od katerih so nekateri odseki tudi bolj pomembni, na primer zveza z Loškim potokom.

Seveda pa so za manjše število občanov življenjskega pomena tudi vsi drugi odseki, odcepi in povezave.

Vseh kategoriziranih občinskih cest je v občini kar 200 kilometrov (poleg teh še 65 kilometrov nekategoriziranih, gozdnih in drugih poti bolj krajevnega značaja).

Od teh 200 kilometrov občinskih cest je doslej asfaltiranih komaj 30 kilometrov. To so odseki Grahovo—Žerovnica, Nova vas—Ulaka (v letu 1977) in ceste skozi naselja v Loški dolini. Vse drugo (170 kilometrov) je še makadam.

Ta makadam (predvsem na cestah prek Cajnarjev in tudi prek Gornjega Jezera, kjer je dnevno težak osebni — avtobusni in tovorni promet) požre tudi veliko večino vseh sredstev, ki se v občini zberejo za ceste. Da so te luknje nenasitno požrešne in da je delo cestarjev na teh odsekih malone brezupno, to vedo vsi delavci, ki se dnevno tresejo tod v

službo, pa tudi vsak šolarček, ki premaguje svojo slabost na teh jamastih ovinkih proti svoji podružnični ali centralni šoli.

Zato je ideja, naj se tako kot se je pihnilo z modernizacijo republiških cest v občini, pihni tudi z modernizacijo občinskih — razumljiva in vredna nekaj truda in kakšne žrtve.

PROGRAM MODERNIZACIJE OBČINSKIH CEST V LETIH 1976—1980

predvideva namreč naslednje asfalte:

Nova vas—Velike Bloke 3,5 kilometra 350 milijonov S din — **opravljen 1977**

Selšček—Cajnarje in Žerovnica Gornje Jezero—Dane 9,5 kilometra s tem, da so tu izpušeni daljši odseki med vasi; v resnici sta ta dva odseka dolga skupno okrog 15 kilometrov — 1 milijardo 450 milijonov S din.

Ze sam program je ob tolikih kilometrih makadama v občini dovolj skromen, pa še ta je ob takšnih sredstvih, ki znašajo letno vsega 230 do 250 milijonov S din — neizvedljiv. Ob malo hujši zimi se s temi sredstvi komaj sproti odpirajo ceste, zakrpa se še kakšna luknja, za večje posege pa jih zmanjka. **ZATO TA AKCIJA.**

Če hočemo preusmeriti redno zbrana sredstva na vzdrževanje asfalta in na kakršnokoli vzdrževanje nekoliko manj pomembnih stranskih odsekov makadama, potem nam ne preostane drugega kot da te najbolj obremenjene, najbolj dotrajane in najbolj požrešne odseke polijemo z asfalto, da bo nekaj časa mir.

To pa lahko napravimo samo tako, da vsak (ali vsaj skoraj vsak) nekaj primaknemo, da večji del tistega, **KAR SMO ŽE POSODILI** — za republiške ceste, **DAMO** — za občinske.

Predračun je takle: Za vseh 15 kilometrov asfalta na obeh odsekih potrebujemo 1 milijardo 450 milijonov S din. S tem bi lahko polili 4 metre široko cestišče z 9 centimetrov debelo plastjo asfalta (6 centimetrov grobi in 3 centimetre fini asfalt). Z znatno manjšimi sredstvi bo seveda tudi postelja znatno krajša!

PREDVIDEVAMO TAKŠNO KOMBINACIJO SREDSTEV:

a) 70% odstopljenih obveznic z obrestmi vred pomeni 630 milijonov S din,

b) prispevki gospodarskih organizacij (prevozniki, SAP, AP Gorica, Transavto, GG in drugi) 200 milijonov S din,

c) krajevne skupnosti, skozi katere tečejo te ceste (Grahovo, Begunje, Cajnarje—Žilce, Loška dolina) 100 milijonov S din.

V teh sredstvih vidimo tudi enak prispevek vikendašev, ki uživajo v teh turistično najzanimivejših zakotkih občine. Dogovor z njimi je že stekel!

d) posojila — 520 milijonov S din.

Skupaj 1 milijarda 450 milijonov S din.

Predračun je torej realen, kaže samo pihniti z našo odločitvijo, da posojeni denar prepustimo v prid našim cestam, naši varnosti in naši skupni blaginji. — Zato odstopite obveznice za asfaltiranje cest, seveda pa niso zaprta vrata tistim občanom, ki niso vpisali posojila. Ti lahko pri svoji krajevni skupnosti prispevajo denarne prispevke v ta namen.

Izidi volitev v občini Cerknica

UDELEŽBA NA VOLITVAH V TOZD IN V DELOVNIH SKUPNOSTIH

Vpisanih volilcev	Glasovalo	%	Ugot. odsotnosti	Neugot. odsotnost	Skupaj
5128	4833	94,2	240	55	295

UDELEŽBA NA VOLITVAH V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Vpisanih volilcev	Glasovalo	%	Ugot. odsotnosti	Neugot. odsotnost	Skupaj
10449	9837	95,89	320	292	612

UDELEŽBA NA VOLITVAH V ZDRUŽENJU OBRTHNIKOV

Vpisanih volilcev	Glasovalo	%	Ugot. odsotnosti	Neugot. odsotnost	Skupaj
199	173	86,9	16	10	26

UDELEŽBA NA VOLITVAH DELAVCEV IN KMETOV, ZDRUŽENIH V KZ IN TOK CERKNICA

Vpisanih volilcev	Glasovalo	%	Ugot. odsotnosti	Neugot. odsotnost	Skupaj
1256	1151	91,4	30	75	105

OBČINSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST

Nadaljevanje s prejšnje strani
Iz izčrpnega razgovora, ki se je dotaknil še številnih drugih vprašanj in težav, smo seveda lahko izluščili le nekatere izrazitejše.

Če naj sklenemo, bi lahko ugotovili, da v samoupravni organiziranosti še marsikaj šepa, bodisi v občinskem merilu bodisi na drugih ravneh. Še precej daleč smo od uresničitve resnične svobodne menjave dela, od resničnega sodelovanja delovnih ljudi in občanov pri oblikovanju delovnih programov, uporabi zbranih in združenih sredstev ter pri reševanju bistvenih problemov zdravstva. Le-teh pa ni malo; dosti jih je posledica dosedanjega specifičnega razvoja občine, precej pa tudi naših sedanjih objektivnih in subjektivnih slabosti. Ne samo strokovne delavce v zdravstvu, ampak tudi vse naše delovne ljudi in občane čaka torej na tem področju še dosti nalog in dela, predvsem pa sodelovanja, medsebojnega razumevanja in samoupravne soustvarjalnosti.

Razgovor pripravila
B. Levec in L. Razdrih

Delo socialnega delavca

Naša sogovornica je bila **Viktorija SIMČIČ**, socialna delavka na Brestu.

Kakšno vlogo ima socialno delo v delovni organizaciji?

Socialno delo je za mnoge ljudi še vedno precej nejasen in nerazumljiv pojem, zato pogosto ne vedo, kdaj naj se obrnejo po pomoč k socialnemu delavcu.

Znano je, da pride stranka po pomoč k socialnemu delavcu še le takrat, ko sama ne vidi več izhoda iz svojih težav oziroma takrat, ko za rešitev svojih težav nujno potrebuje pomoč drugih. Vendar pa ni dolžnost socialnega delavca, da sam reši strankine težave, ampak ji le pomaga pri reševanju. Tako pravimo, da je potrebno delati »s stranko«, ne pa »za stranko«. Smoter socialnega dela je in ostane, da posamezniku ali skupini pomagamo najti najboljše pot do zadovoljive rešitve.

Socialno delo pomaga uresničevati demokratična načela in uveljavljati človekove pravice; trudi se, da zagotovi vsem občanom ustrezen življenjski standard, socialno varnost in utešitev splošno človeških potreb po ljubezni, priznanju, prijaznem sprejemanju in primernem socialnem položaju.

Katera področja iz dela socialnega delavca so na Brestu že obdelana in s kakšnimi težavami se srečuješ?

Iz obširnega delovnega območja socialnega delavca pri nas rešujemo naslednja vprašanja:

- delo z invalidi v invalidskem postopku in sodelovanje pri preizkušnitvah invalidnih delavcev na ustrezna delovna mesta;
- delo s kroničnimi alkoholiki in ostalimi kroničnimi bolniki;
- vprašanje izmenskega dela;
- družinska vprašanja;
- žene delavke in težave z varstvom otrok;
- delo z mladoletnimi prestopniki;
- delavci z nizkimi osebnimi dohodki oziroma socialna pomoč nekaterim delavcem;
- delo z zdravljenimi alkoholiki;
- delo z duševno motenimi;
- informativno in svetovalno delo.

Vprašanj, s katerimi se srečujemo na Brestu, je veliko za enega socialnega delavca. Prav ta preobširna vprašanja pa tudi razkasanost po temeljnih organizacijah ovirata, da bi socialni delavec temeljito obdelal vse stvari,

ki mu pridejo v roke. Zato rešuje le vsakdanja — sprotna vprašanja, zmanjka pa časa za vse preventivno in raziskovalno delo na tem področju.

Pojavlja se tudi vprašanje prostora; nadvse pomembno dejstvo je namreč, da se mora socialni delavec pogovarjati s stranko v posebni sobi, saj bo stranka lahko izrazila svoje težave le v okolju, kjer bosta sama. Pri nas pa se zgodi tudi to, da se s stranko včasih pogovorim kar na hodniku. Zakaj?

V naši delovni organizaciji je še premalo posluha za dejavnost socialnega delavca, čeprav jo vsi včasih potrebujejo.

Katerim področjem bo potrebno posvetiti več pozornosti in na kakšen način?

Za tako veliko organizacijo kot je naša, predvidevajo po normativih vsaj tri socialne delavce (okrog 500 zaposlenih na enega socialnega delavca). Tako bi si delo lažje razdelili in bolj sistematično delovali zlasti na tistih področjih dela, ki so sedaj morda preveč zapostavljena. Mislim, da bi z organiziranjem službe in z zaposlitvijo novega kadra veliko storili na tem področju, kajti

še dosti vprašanj potrebuje večje sistematične obdelave.

Na področju dela z invalidnimi osebami na primer je vse premalo narejenega. Premalo je storjenega v raziskovanju delovnih mest, kjer naj bi zaposlili nekatere delovne invalide. V tem smislu bi bilo potrebno dopolniti samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu.

Časa primanjkuje tudi za preventivne ukrepe na področju zdravljenja alkoholizma. Zavedati se moramo, da je na Brestu zelo visok odstotek alkoholikov. In še bi lahko naštevala področja, ki zaslužijo več pozornosti.

In kje smo z organizacijo socialne službe na Brestu?

O organizaciji socialne službe težko govorim. Na tem področju ni še ničesar narejenega, čeprav bi v okviru Bresta lahko delovala. Prav v tem času pripravljamo ena izmed naših štipendistk diplomsko nalogo s področja organizacije socialne službe, ki bo lahko služila kot možna varianta pri organizaciji te službe.

Razgovor pripravil A. Šega

Skladišče pred montažo

Kot je že znano iz investicijskega programa, bomo v drugi fazi njegovega uresničevanja v Tovarni pohištva Cerknica predstavili montažo, da bi povečali skladiščni prostor pred njo. Ob predstavitvi montaže je v načrtu tudi modernizacija dela; predvsem se to nanaša na strojni del predmontaže.

Nabavili bomo dva stroja, od katerih bo eden v enem prehodu vrtil luknje za odmične sponke in jih zabijal, drugi pa bo delal iste operacije za podložne ploščice. Poleg tega bo imela montaža en trak več, tako da bo en del njih vedno v pripravi, kar bo vsekakor zmanjšalo izgube časa pri menjavi elementov.

Prihodnje predmontažno skladišče bo organizirano kot regalno skladišče, tako da bomo razpoložljivi prostor izkoristili v višino. Za transport v skladišču so predvideni štiristezni viličarji, s katerimi bomo obvladovali dovoz v skladišče, zlaganje v regale in odvoz iz skladišča v predmontažo. Predvidevamo, da bomo tako kapaciteto skladišča pove-

čali za približno štirikrat v primeri s sedanjim stanjem.

Povečanje skladiščnega prostora nam omogoča:

- ločeno lansiranje nalogov v strojnih oddelkih in v montaži;
- lansiranje nalogov v strojne oddelke po elementih, s tem, da bo mogoče povečati serije enakih elementov;
- zmanjšanje ciklusa izdelave elementov v oddelkih pred montažo;
- natančen pregled nad količino izdelanih elementov, ki so pripravljeni za montažo.

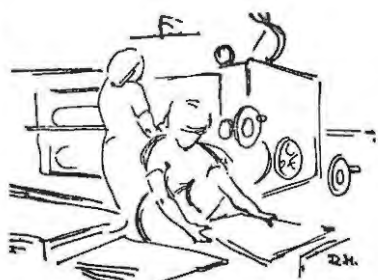
Ker predvidevamo, da bo skladišče organizirano na načelu minimalnih zalog, kar bi spremljali na računalniku, bo imela montaža vedno na voljo potrebne elemente. To bo vplivalo na zmanjšanje izgub časa v primeri s sedanjim kompletiranjem nalogov. Poleg tega bo takšna organizacija skladišča omogočala hitrejše prilagajanje potrebam tržišča, ker bi imeli veliko večino elementov za idočje programe vedno na zalogi v predmontažnem skladišču.

Ob koncu je potrebno poudariti, da je takšno skladišče namenjeno predvsem boljšemu organiziranju proizvodnega procesa in ne more nadomestiti morebitnih zastojev v prodaji pohištva.

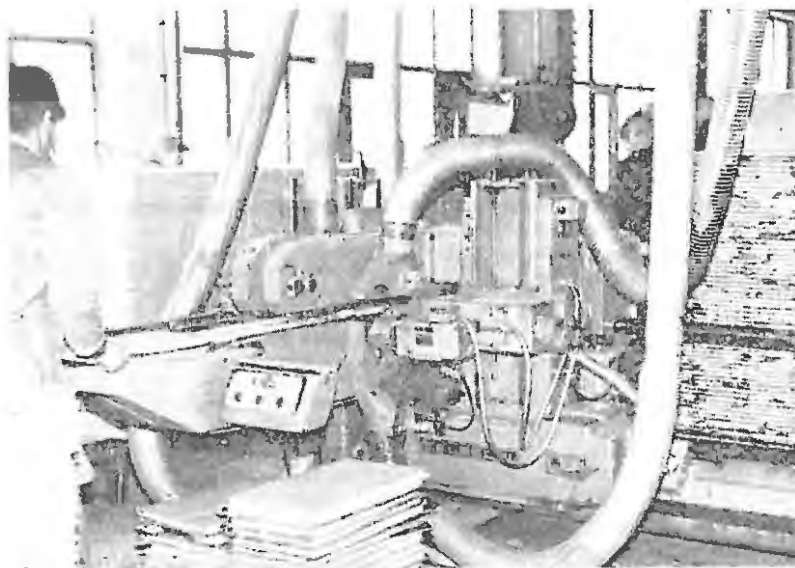
M. Jakovac

PRVOAPRILSKE NI

Običajno poskušamo bralce za prvi april presenetiti s kakšno potegavščino. Tudi letos je bilo par idej, pa so nas nekateri dobromislečnejši opozorili, da ni lepo, če v sredstvih javnega obveščanja zavajamo delovne ljudi in občane. Tako vam torej lahko zatrdimo, da v tej številki, ki bo med vami prvega aprila, ni prav ničesar izmišljenega.

F. Turšič

Iz JELKE — Begunje: formatiziranje

RAZPIS

ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1978/79

Redno šolanje
POKLICNE ŠOLE

POKLICI	SD	TPC	TPM	TPS	TLI	TPP	PROD.	TOP	TPJ	Skupaj
strojni mizar	—	2	2	2	2	—	—	—	2	10
modelni mizar	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2
pohišten mizar	—	—	—	—	—	—	2	—	1	3
tapetnik	—	—	—	—	—	—	—	2	—	2
ključavničar	—	3	1	2	—	—	—	—	—	6
obratovni električar	—	1	1	1	—	1	—	—	—	4
kuhar	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2
administrator	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2

SREDNJE ŠOLE

— lesarski tehnik	10	— višji upravni delavec-stati-	1
— strojni tehnik	4	Skupaj	5
— elektrotehnik za jaki tok	1	VISOKE ŠOLE	
— kemijski tehnik	1	— diplomirani inženir lesar-	3
— ekonomski tehnik	4	— diplomirani inženir arhitekt	1
s k u p a j	20	— diplomirani strojni inženir	1
		— diplomirani ekonomist	2
		— diplomirani novinar	1
		— profesor telesne vzgoje —	
		rekreacija	1
		s k u p a j :	9

VIŠJE ŠOLE

— ekonomist	3
— strojni inženir	1

Prošnje pošljite v splošno-kadrovsko službo na predpisanem obrazcu DZS 1,65 do 26. junija 1978. Prošnji priložite:

— fotokopijo ali overovljen prepis spričevala zaključnega razreda ali letnika,

— potrdilo o katastrskem dohodku, ki ga izda davčna uprava pri skupščini občine.

Pri izbiri štipendistov svet za kadre upošteva predvsem družbene dogovore, samoupravne sporazume, smernice, stališča in sklepe o kadrovski in štipendijski politiki ter kriterije:

- učni uspeh dosežanega šolanja,
- mnenje o ustreznosti za izbran poklic,
- socialne razmere,
- pripadnost prosilca oziroma njegove ožje družine delovni organizaciji in
- krajevna gravitacija k temeljni organizaciji.

ŠTUDIJ OB DELU

Za študij ob delu vseh stopenj in smeri je namenjenih 20 štipendij. Prednost pri izbiri štipendistov imajo delavci, ki za dela in naloge, ki jih opravljajo, nimajo ustreznih izobrazb.

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- skladnost študijske smeri z razvojnimi kadrovskimi plani oziroma pomanjkanje kadrov določenega profila;
- odslužena vsaj polovica dobe, določene s prejšnjo štipendijsko pogodbo;
- pozitiven odnos do dela in primerni delovni rezultati;
- da delajo vsaj dve leti na Brestu po zaključnem zadnjem rednem šolanju.

Prošnje za pomoč pri študiju ob delu pošljite v splošno-kadrovsko službo do 26. JUNIJA 1978. Prošnji priložite tudi fotokopijo ali overovljen prepis spričevala zadnjega šolanja.

Proizvodnja tapetništva v Podskrajniku

SEMINAR ZA INŠTRUKTORJE

Drugo polovico februarja in ves marec poteka na Brestu seminar »Delovodja — inštruktor« v organizaciji Zavoda za tehnično izobraževanje iz Ljubljane. Seminar je namenjen vsem inštruktorjem, ki tega strokovnega področja še ne poznajo, še posebej pa mladim lesnim tehnikom.

Seminar traja 40 pedagoških ur in vsebuje osnove psihologije, poučevanje praktičnega dela, uvajanje v delovno organizacijo in komuniciranje v organizaciji združenega dela.

Teža seminarja je na poučevanju praktičnega dela, ki je potrebno zaradi mnogih premestitev z enega dela na drugo delo oziroma opravilo ali zaradi uvajanja novih delavcev v delo.

Obisk na seminarjih je izreden, kar priča o ustreznosti in upravičenosti obravnavane tematike, pa tudi o ustreznih učnih metodah predavateljev.

Novosti iz delovnih razmerij

PRAVICE, OBVEZNOSTI IN OGOVORNOSTI DELAVCEV V DELOVNEM RAZMERJU

V tem sestavku bom poskusil prikazati, kakšne pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev v delovnem razmerju, zlasti pa novosti, ki sta jih na tem področju prinesla zakon o združenem delu in zakon o delovnih razmerjih.

Prva bistvena novost je nov samoupravni splošni akt in sicer samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev v temeljno organizacijo oziroma v delovno skupnost. Ta akt je podlaga za sprejemanje, razlago in uporabo samoupravnih splošnih aktov temeljne organizacije oziroma delovne skupnosti in je tako temeljni akt v vsaki temeljni organizaciji oziroma delovni skupnosti. Delavci uresničujejo svoje pravice, obveznosti in odgovornosti v temeljni organizaciji, če ni v samoupravnem sporazumu v skladu z zakonom drugače določeno.

DELOVNI ČAS

Delovni čas ima velik gospodarski in socialni pomen, saj se z normami o delovnem času ureja eden izmed pglavilnih delovnih pogojev, ki je tesno povezan z delovnimi uspehi in učinki ter s pogoji, ki vplivajo na njihovo doseganje. Obenem se z njimi oblikuje eden izmed najpomembnejših in temeljnih pogojev in meril za mnoge pravice in dolžnosti delovnega človeka. Prav tako se z normami o delovnem času uresničujejo delavčeve ustavne pravice do omejenega delovnega časa.

Novi zakon povsem jasno določa, da delovni čas delavcev traja 42 ur na teden, če za posamezne dejavnosti oziroma primere zakon ne določa drugače. Delovni teden pa traja najmanj 5 delovnih dni.

Delavci določijo delovni čas in njegovo razporeditev s samoupravnim splošnim aktom, podrobneje pa delovni čas razčlenijo v planu izrabe sklada letnega delovnega časa (tedenskega, mesečnega, letnega). Delavci s planom izrabe letnega delovnega časa določijo takšno razporeditev, ki zagotavlja izpolnjevanje nalog in del, ki jih narekujejo smotrna organizacija dela ter čim bolj polnejša, učinkovita in racionalna izkoriščenost delovnih sredstev in delovnega časa. Plan izrabe letnega delovnega časa morajo delavci poslati pristojnemu organu občinske skupščine in če ta ugotovi, da plan ni v skladu z zakonom, pozove temeljne organizacije, da ga uskladijo z zahtevami zakona.

Delavci v temeljni organizaciji morajo v samoupravnem splošnem aktu določiti način vodenja mesečne evidence o izrabi delovnega časa, primerjanja te izrabe z osnovami plana in načrtovanim letnim skladom delovnega časa.

Za nočno delo se šteje delo med 22. in 5. uro oziroma 6. uro naslednjega dne, če se to ujema z nočno delovno izmeno.

Novi zakon dopušča giblivi delovni čas, čeprav tega časa posebej ne ureja.

Sezonsko delo obravnava novi zakon v bistvu prav tako, kot je bilo urejeno do sedaj in zato ni kakšnih bistvenih novosti.

Novi zakon določa, da delavci lahko predvidijo krajši delovni čas za opravljanje del oziroma nalog ter pogoje za uvedbo takih del oziroma nalog, kadar je to družbeno in gospodarsko smotno glede na naravo in organizacijo dela, glede na izrabo delovnega časa ali posebnih potreb zaposlovanja. Delavec, ki opravlja dela oziroma naloge, za katere je določen delovni čas, krajši od polnega delovnega časa, ima enake obveznosti in odgovornosti kot delavec, ki dela polni delovni čas in uveljavlja svoje pravice iz dela v obsegu, ki je odvisen od trajanja delovnega časa in od doseženih uspehov pri delu. Po zakonu ima delavec, ki opravlja dela oziroma naloge, za katere je določen krajši delovni čas, pravico skleniti delovno razmerje v več temeljnih organizacijah oziroma delovnih skupnostih.

Že z zakonom o združenem delu je delavcu priznana pravica, da lahko sklene delovno razmerje s krajšim delovnim časom od polnega delovnega časa, vendar na način in pod pogoji, ki jih določa zakon. Republiški zakon o delovnih razmerjih pa določa, da v primerih, ko to terjajo koristi otroka, lahko delavka sklene delovno razmerje s krajšim delovnim časom, vendar ne manj od polovice polnega delovnega časa. Glede te pravice je delavec — oče izenačen s pravico delavke — matere. Delavec, ki dela polni delovni čas, sme izjemoma delati še v eni temeljni organizaciji, vendar največ eno tretjino polnega delovnega časa po vnaprejšnjem soglasju obeh temeljnih organizacij in sicer samo za dela oziroma naloge, omenjena v zakonu.

Novi zakon dopušča, da delavci v temeljnih organizacijah lahko sprejmejo delavca, ki že dela v drugi temeljni organizaciji s polnim delovnim časom, za delo z največ tretjino polnega delovnega časa le, če se na objavo ne prijavijo nezaposlene ali delno nezaposlene osebe, ki po svoji strokovni izobrazbi oziroma z delom pridobljeni delovni zmognosti izpolnjujejo pogoje za delo s krajšim delovnim časom.

Delavci v temeljni organizaciji določijo v samoupravnem splošnem aktu skrajšani (polni) delovni čas za dela oziroma naloge zaradi zdravju škodljivih vplivov in nevarnosti pri delu, ki jih z varnostnimi ukrepi ni mogoče v celoti odvrniti.

Delo prek polnega delovnega časa je lahko le izjemno in je mogoče samo v zakonu predvidenih primerih in sicer zaradi

višje sile; na primer potresa, požara, poplave oziroma druge elementarne nesreče, ki je temeljno organizacijo že zadela ali pa se pričakuje, da jo bo zadela. Novost je v tem, da delavci v temeljni organizaciji v materialni proizvodnji lahko v samoupravnem splošnem aktu o delovnih razmerjih izjemoma določijo tudi druge primere, ko je treba delati prek polnega delovnega časa, da se opravi za vojaške potrebe.

Delo prek polnega delovnega časa (nadurno delo) sme trajati razen v primerih višje sile samo toliko časa, kolikor je nujno potrebno, toda največ dvanajst ur na teden. Nove so tudi določbe, ki na novo uvajajo »dežurstvo« oziroma delo v podaljšanem delovnem času. To delo je možno samo v primerih, ko splošni družbeni interes in narava dejavnosti terjata, da se nepretrgoma opravljajo določena dela oziroma naloge, toda ob pogoju, da tega ni mogoče zagotoviti z ustrezno racionalno organizacijo in delitvijo dela ter z razporeditvijo delovnega časa.

ODMORI, POČITKI IN DOPUSTI

Glede odmorov je novost v tem, da je mogoče odmoro določiti v več delih, če je zaradi vpliva dela na delavčovo zdravje in sposobnost dela delitev najprimernejša. Odmor pa mora biti organiziran tako, da se delo ne prekine v času, ki je vnaprej določen za nepretrgano delo s strankami.

Pri urejanju počitkov zakon o združenem delu in novi republiški zakon o delovnih razmerjih ne prinašata nobenih novosti. Določata dnevni in tedenski počitek, njuno dolžino in razporeditev.

Pri letnih dopustih predstavlja novost določilo, da ima delavec pravico do letnega dopusta tudi, če ne izpolni pogoja, da mu poteče v temeljni organizaciji določen čas nepretrganega dela, ki ne sme biti daljši kot 6 mesecev in sicer ima pravico do letnega dopusta v dolžini, ki je sorazmerna času, prebitemu na delu. Nove so določbe, ki dopuščajo samoupravno določitev povečanega letnega dopusta še do pet delovnih dni in sicer delavcem, ki so najmanj 50 let stari ter delavcem ne glede na starost, ki imajo priznan status invalidne osebe po posebnih predpisih in delavcem s telesnimi okvarami; v obeh primerih, če jim je priznana najmanj 60-odstotna telesna okvara. Novost predstavlja tudi to, da delavci lahko v samoupravnem splošnem aktu določijo primere za izrabo dopusta v dveh delih ali tudi v več delih, vendar mora en del dopusta trajati nepretrgoma najmanj 12 delovnih dni.

Na področju odsotnosti z dela zakon ne prinaša nobenih novosti.

OSEBNI DOHODKI DELAVCEV

Materialna osnova pravice delavcev, da odločajo o pogojih in rezultatih svojega dela ter o delitvi sredstev za osebno in skupno porabo, je dohodek temeljne organizacije. Delavčev osebni dohodek ne služi samo za zadovoljevanje njegovih osebnih potreb, temveč tudi za zadovoljevanje nekaterih skupnih družbenih potreb in je odvisen od njegovega prispevka k delu in od rezultatov njegovega dela — dohodka.

Osnove in merila za delitev sredstev za osebne dohodke delavci določajo v temeljni organizaciji s samoupravnim splošnim aktom. Z njim zagotavljajo, da se osebni dohodek delavca ugotavlja na podlagi rezultatov njegovega dela in njegovega osebnega prispevka, ki ga je dal s svojim živim delom ter z upravljanjem in gospodarjenjem z družbenimi sredstvi kot svojim in z družbenim minulim delom k povečanju dohodka temeljne organizacije.

Vse to v skladu z načelom delitve po delu in v sorazmerju z rastjo produktivnosti svojega dela in dela delavcev v drugih temeljnih organizacijah, s katerimi je združil delo in sredstva ter celotnega družbenega dela. Vsakemu delavcu je iz dela zajamčen najmanj tolikšen osebni dohodek, da mu zagotavlja materialno in socialno varnost.

Delavec ima pravico in obveznost, da se izobražuje ob delu ter izpopolnjuje svoje znanje in svoje z delom pridobljene delovne zmognosti v skladu z delovnimi potrebami in s potrebami razvoja temeljne organizacije ter v skladu s predpisi o usmerjenem izobraževanju.

A. Perčič

Kam s sredstvi iz sklada skupne porabe

Sredstva iz splošnega dela sklada skupne porabe so ugotovljena ob zaključnem računu v višini celoletne porabe. Glede na razmeroma ugodne rezultate poslovanja v letu 1977 so vse temeljne organizacije same pokrivalo potrebna sredstva sklada skupne porabe. V prejšnjih letih je bilo ravno na tem področju potrebno solidarnostno pokrivanje potreb posameznih temeljnih organizacij, zaradi izgub ali prenižkega ostanka dohodka.

Za leto 1978 so torej vse temeljne organizacije zagotovile sredstva za splošni del, glede na spremembo zakonskih predpisov pa je potrebno v naslednjih letih zagotavljati iz sklada skupne porabe tudi sredstva za regres za topli obrok hrane.

V letu 1978 bo podobno kot prejšnja leta potrošnja mogoča za naslednje potrebe:

1. regres za letni dopust v višini 1400 din neto za vsakega delavca, ki ima pravico do dopusta;
2. za rekreacijske objekte v vi-

šini 10 odstotkov od zneska regresa za letni dopust;

3. za jubilejske nagrade in odpravnine v skladu s sindikalno listo;

4. za zdravstvena okrevanja in letovanja delavcev;

5. pokroviteljstvo nad osnovnimi šolami v občini in lesarski oddelki srednje šole;

6. dotacija godbi na pihala;

7. odboru za šport in rekreacijo pri sindikalni konferenci Brestaja;

8. za potrebe osnovnih organizacij sindikata;

9. za socialne pomoči v skladu s potrebami;

10. TOZD TP Martinjak zagotavlja dodacijo za rekonstrukcijo vodovoda;

11. rezervna sredstva za nepredvideno potrošnjo in manjšo potrošnjo, ki se enkratno pojavlja.

Celotna potrošnja znaša za leto 1978 7.941.000 dinarjev. Za posamezne kategorije stroškov je obseg potrošnje po TOZD račun na zaposlenega ali na potrebno višino sredstev po planu.

T. Zigmund

Montažni oddelek v begunjski Jelki

Vi vprašujete — mi posredujemo odgovore

V prejšnji številki je bilo za to našo rubriko postavljenih več vprašanj, na katera pa žal nismo dobili odgovorov. Tokrat objavljamo odgovor iz avtomatske službe podatkov, odgovora iz občinskega sindikalnega sveta pa kljub urgencam nismo dobili. Če pomislimo, da je ena izmed pomembnejših nalog sindikata prav obveščanje, je to le nekoliko čudno.

Poglejmo torej odgovor na vprašanja, zakaj se pojavljajo napake pri obračunu osebnih dohodkov, kje so vzroki in kako jih odpraviti.

ODGOVOR:

Napake pri obračunu osebnih dohodkov prek računalnika so nastale zaradi netočnih in neažurnih podatkov, ki vplivajo na obračun osebnih dohodkov. Delni vzrok pri obračunu za januar je bila tudi manjša napaka v programih.

Pri obračunu osebnih dohodkov za februar je bila napaka v programu odstranjena in bi moral biti obračun stoddostno natančen. Če je obračun pri posameznih delavcih tudi za februar napačen, so temu vzrok napačni vhodni podatki.

Tiste delavce v naših temeljnih organizacijah, ki dajejo

— podatke in spremembe podatkov o delavcih,

— podatke o izdelanih količinah polizdelkov in izdelkov na delovnih kartah,

— podatke o prisotnosti — odsotnosti delavcev,

— podatke o dodatkih in odbitkih delavcev,

znova opozarjam, da

— dajejo podatke pravočasno,

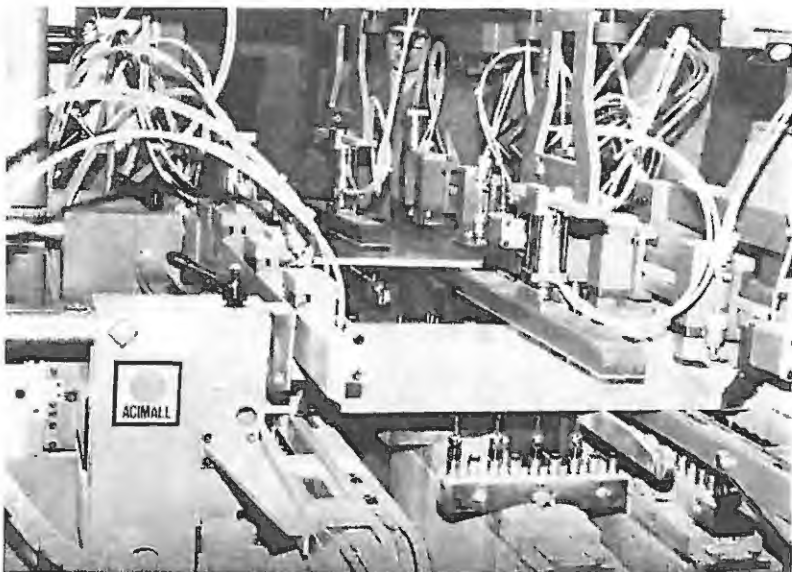
— da podatke vpisujejo točno in razločno,

— da sproti popravljajo kontrolne liste ter

— da preverjajo izpisane podatke.

Največ napak se lahko zgodi pri izdelavi osebnih dohodkih, ker je teh podatkov največ. Če bodo podatki delovne karte natančno zapisani, sproti pregledani dnevnik izdelavnih osebnih dohodkov, predvsem pa temeljito pregledane kontrolne liste osebnih dohodkov in če bodo vse odkrite napake tudi popravljene, mora biti obračun izdelavnih osebnih dohodkov točen. Tudi pri ročnem načinu obračuna osebnih dohodkov so bile napake, vendar niso bile dane v javnost in je zanje vedel le ožek krog ljudi. Pri računalniškem načinu obračuna osebnega dohodka pa so napake hitro vidne, javne in kar je najvažnejše, možno je ugotoviti, kdo je napako povzročil.

Naš skupen cilj pa je, da napake odpravimo, da je obračun točen in da nista oškodovana ne delavec ne temeljna organizacija.

Mozničarka v Tovarni pohištva Starl trg

»Urejeno« otroško igrišče v Cerknici

EKSPOZITURA STANOVANJSKE KOMUNALNE BANKE V CERKNICI

Z reorganizacijo bančnega sistema je v prostorih prejšnje ekspoziture Kreditne banke Koper v Cerknici s 1. I. 1978 začela redno poslovati ekspozitura stanovanjske komunalne banke Ljubljana v Cerknici, ki je prevzela vse delo s stanovanjskega in komunalnega področja od Ljubljanske banke Rakek in Cerknica ter Kreditne banke Koper — ekspozitura Cerknica.

Poleg posebnega dela, to je — stanovanjskega varčevanja in — stanovanjskega kreditiranja na blagajni naše poslovne enote lahko opravljate tudi: — dvige iz hranilnih knjižic vseh bank, — pologe na hranilne knjižice vseh bank, — izplačila in vplačila iz tekočih računov občanov vseh bank, — vplačila na žiro račune uporabnikov družbenih sredstev (plačila naročnih časopisov, knjig, stanovanja ipd.).

Občan, ki želi rešiti svoje stanovanjsko vprašanje, naj obišče našo poslovno enoto, kjer mu bodo naši delavci v okviru možnosti najbolj ustrezno svetovali in pripomogli k rešitvi stanovanjskega vprašanja.

Novice iz kegljaškega kluba Brest

18. marca je kegljaški klub BREST organiziral mladinsko prvenstvo ljubljanske kegljaške podzveze. Na prvenstvu je sodelovalo 25 mladincev ter dve mladinki. Iz našega kluba je nastopilo deset mladincev.

Rezultati:

1. Košir Vili KK SIDRO 885
2. Podreberšek Brane KK GRADIS 834
3. Cvetko Brane KK BREST 819

itd. Ostale uvrstitve naših mladincev: 7. Znidaršič Rok, 10. Velišček Franc, 12. Kelnarič Brane, 13. Žurga Dušan, 14. Korošec Roman, 18. Mahne Rajko, 22. Klančar Igor, 23. Movko Vine, 24. Polak Toni.

Članice so nastopile v prvem kolu republiške lige samo proti Konstruktorju in Celju in oba krat tesno izgubile. Iz prvega kola je ostalo še srečanje proti Krki iz Novega mesta, ki bo še

v tem mesecu. Članice nastopajo tudi v mali ligi ljubljanske kegljaške podzveze, v kateri nastopajo štiri ekipe. Prvo srečanje na kegljišču Mantova v Vrhniki so proti Logatčankam dobile.

Člani kluba nastopajo za prvenstvo III. tekmovalne skupine v konkurenci parov ter posameznikov. Po drugem nastopu je par Prešeren-Mlakar na odličnem drugem mestu. Nastopa 38 parov. Za rekreacijsko ligo III. tekmovalne skupine se je prijavilo 10 ekip. Tekmovanje je v disciplini 6 x 100 metov. Tekmovanje se bo končalo v maju.

Na odprtem prvenstvu kluba sodeluje 68 članov, od tega 12 članic in 12 mladincev. Odigrano je prvo kolo. V prvenstvo so se vključili tudi veterani. Sodelovali bodo tudi na tekmovalnem veteranih za leto 1978, ki bo od 27. do 29. aprila na kegljišču Ilirija in Tehnika v Ljubljani.

M. Žunič

Ogrožena prometna varnost

Bralce glasil naših organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti želimo opozoriti na nekatere elemente varnosti v cestnem prometu, ki postaja iz dneva v dan bolj nevaren, posledice pa so že skoraj katastrofalne.

Ne moremo še trditi, da je prometna varnost na območju občine Cerknica že tako močno zaokupljena, da bi morali začeti biti plat zvona, čeprav so posledice za spoznanje manj ugodne kot v letu 1976. Kljub temu pa je prav, da naše občane in delovne ljudi opozorimo, da nekateri pojavi že močno zbujaajo skrb prav zaradi hudih posledic, ki so nastale v preteklem letu, v tem pa tudi ni mogoče računati na boljše.

Ker so naši delovni ljudje in občani pojavljajo kot prometni udeleženci v širšem prostoru, ne le zgolj na območju občine, bom poskušal pokazati, kakšna je ogroženost v cestnem prometu na območju uprave javne varnosti Ljubljana.

V primerjavi z letom 1976 je lani naraslo število prometnih nesreč s telesnimi poškodbami in smrtnimi žrtvami za 32,4 odstotka (samo v Ljubljani za 41,3 odstotka). Tako je bilo v Ljubljani lani kar 35 več smrtnih žrtev kot leto prej, 10 ljudi več je bilo več hudo telesno poškodovanih in kar 370 več lažje telesno poškodovanih.

V prometnih nesrečah (brez nesreč z manjšo gmotno škodo) je bilo udeleženih 912 pešcev, 721 kolesarjev, 7666 voznikov motornih vozil in 1112 potnikov v ali na vozilih.

Zanimivo je, da se je kar 37,9 odstotka prometnih nesreč z udeležbo pešcev pripetilo na zaznamovanih prehodih za pešce (v Ljubljani), se pravi, na prostoru, ki je namenjen pešcem in na katerem delu vozišča bi se morali počutiti pešci posebej varni. Kar 132 pešcev je bilo udeleženih v prometnih nesrečah, ki so se pripetile tik ob zaznamovanih prehodih za pešce.

Na celotnem področju uprave javne varnosti v Ljubljani je bilo poškodovanih ali mrtvih pešcev:

- na zaznamovanih prehodih 265
- zunaj označenih prehodov 132
- pri prečkanju vozišča 257
- pri pravilni hoji po cesti 35
- pri nepravilni hoji po cesti 58

Skupaj je bilo poškodovanih in mrtvih kar 855 pešcev.

Zanimiva je ugotovitev, da pri nesrečah s smrtjo izstopa kot vzrok alkohol daleč pred drugimi vzroki. Takih nesreč je bilo lani kar 76. Strokovnjaki, ki se ukvarjajo s temi vprašanji, ugotavljajo, da bi bilo takih žrtev približno za polovico manj, če v času nesreče ne bi bili pod učinkom alkohola.

Strokovnjaki ugotavljajo, da bi bilo prav tako za približno polovico manj mrtvih potnikov v vozilih, če bi bili v času nesreče priveženi za varnostnim pasom, tisti, ki so bili poškodovani, pa bi utrpeli znatno lažje posledice.

Zanimivo je, da se vse preveč težko odločamo, da se v vozilu privežemo z varnostnim pasom, čeprav so že dalj časa obvezni in smo morali zanje odšteti precejšnje zneske. Nekateri so pri tem celo tako malomarni, da si sposodijo varnostni pas pri znanцу ali prijatelju samo zato, da zadostijo pogoju tehničnega pregleda vozila, malo pa jim je mar za varno vožnjo, zaradi česar so bili pravzaprav tudi predpisani.

Tudi pri uživanju alkohola oziroma vožnje pod učinkom alkohola ugotavljamo, da družbena samozaščita na to področje sploh še ni prodrla. V naši občini sta nam lani umrli v nesrečah dva občana zato, ker sta se v gostinskih lokalih močno opila in bila zatem v takšnem stanju udeležena v cestnem prometu. Vse bolj in bolj bo potrebno poudarjati tudi odgovornost gostinskih delavcev, ki strežejo z alkoholnimi pijačami že pijanim osebam, ničesar pa ne storijo, da bi takšne osebe varno prišle domov oziroma, da bi jim pravočasno prenehali točiti strup — alkoholne pijače.

Že dolgo ugotavljamo, da vozniki motornih vozil uživajo alkoholne pijače v neposredni bližini svojih stanovanj, ker si preprosto tega ne upajo več privoščiti (razen redkih izjem!) v kraju, oddaljenem od doma. Tudi v teh primerih pada večja odgovornost na gostinske delavce, ki svoje goste dobro poznajo in vedo, da so motorizirani, pa kljub temu ne poznajo primera, da bi komurkoli odsvetovali uživanje alkoholnih pijač. Tudi to je družbena samozaščita, ki bi se morala pokazati morda celo bolj kot na drugih področjih. Saj gre vendar za naše ljudi, prijatelje, znanke, sorodnike...

Koncentracija alkohola v krvi, ki znaša 3 promile predstavlja že veliko nevarnost za življenje človeka. To pomeni že nezavestno stanje, koncentracija nad 4,5 promile pa smrt. Kljub temu so naši delavci dobili v prometu voznika osebnega avtomobila, ki je imel v času odvzema krvi v njej 3,46 promila in voznika motornega kolesa, ki je imel v krvi 3,61 promila alkohola.

Zaskrbljujoči so tudi podatki, ki kažejo na to, kako so v cestnem prometu ogroženi naši najmlajši občani.

Lani je bilo v prometnih nesrečah udeleženih 143 predšolskih otrok in 253 šolarjev, v nesrečah pa je umrlo 11 otrok. Samo iz naše občine je bilo lani udeleženih v nesrečah 6 otrok, ki so bili vsi telesno poškodovani.

Se bolj je zaskrbljujoče stanje v letošnjem letu. Na območju uprave javne varnosti Ljubljana se je število smrtnih žrtev v prvih dveh mesecih letošnjega leta v primerjavi z enakim obdobjem

lani povečalo za celih 100 odstotkov. Januarja je bilo v nesrečah udeleženih 17 otrok, v marcu pa do 20. marca že 18 otrok (8 hudo poškodovanih in 9 lažje).

Pri nesrečah otrok je bilo potrebno opozoriti na vse premajhno skrb in odgovornost staršev. Težko je namreč razumeti, da nekateri starši lahko brezskrbno pustijo otroke brez nadzora na cesti, kjer se igrajo in se zaradi neznanja, nezrelosti in podobnega obnašajo vse prej kot varno. Tudi ni povsem razumljivo, kako lahko starši pustijo svoje otroke s kolesi na cesti, če pa vedo, da njihovi otroci niso opravili izpita za kolesarja. Z vožnjo, ki ni pravilna in ki je dostikrat tudi obsestna, pa ne ogrožajo le sebe, temveč tudi druge.

Naše bralce smo že opozorili, da morajo imeti otroci od sedmega do štirinajstega leta pri vožnji s kolesom kolesarsko izkaznico, izpit pa lahko opravijo v šoli. Otroci do sedmega leta sploh ne smejo sami s kolesom na cesti. Starše opozarjamo, da so za ravnanje otrok moralno in materialno odgovorni in da bo postaja milice v Cerknici zaradi splošne odgovornosti za stanje varnosti (tudi za varnost otrok!) pričela z zakonitimi ukrepi zoper tiste starše, ki bodo kljub povedanemu dovoljevali, da se njihovi otroci vozijo s kolesi. V to nas silijo prej opisane razmere in ogroženost v cestnem prometu.

Za zaključek samo tole: Od šestih prometnih nesreč z udeležbo otrok so bili v petih primerih povzročitelji otroci, od šestih udeležencev pa trije kolesarji. Cilj ne samo miličnikov, temveč vseh občanov, v prvi vrsti pa staršev, pa mora biti čim manj takih nesreč, končni cilj pa nobene.

L. Špitalar

Nadaljevanje Brestove akcije

Pred štirimi leti sta društvo Exlibris Sloveniae in revija Pionir pripravila akcijo za izdelavo otroških ekslibrisov. Brest je bil pokrovitelj te akcije, kateri se je odzvalo nad 200 otrok iz 50 slovenskih osnovnih šol. Poslali so več kot 800 knjižnih znakov — ekslibrisov. Ob tem se otroci niso le spoznali z grafično tehniko, ampak so se vzgajali tudi v ljubezni do knjige, saj mora biti pravi ekslibris nalepljen v knjigo, da s tem pove, kdo je lastnik knjige. Najboljši ekslibrisi so bili najprej razstavljeni v Brestovem Salonu pohištva, nato je razstava potovala po vsej Sloveniji.

Pravkar se je začela nova akcija, ki temelji na uspehih in izkušnjah prve, katere pokrovitelj je bil Brest. Društvo Exlibris Sloveniae je pripravilo obsežen načrt, pri katerem bodo sodelovali šole iz vseh jugoslovanskih republik. Pri akciji sodeluje osnovna šola Komenda Moste, kjer bodo ekslibrise zbiral in jih maja tudi pokazali na razstavi. Predsednik častnega odbora je dr. Avguštin Lah, podpredsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije.

Akcija »otroški ekslibris« nima pomena samo na kulturnem področju, ampak bo pomembna tudi za spoznavanje med učenci in likovniki vse Jugoslavije. Na zaključno prireditev v maju bodo namreč prišli predstavniki vseh sodelujočih šol, mnogi pa bodo stike gotovo ohranili tudi naprej, saj organizatorji želijo, da bi postale takšne prireditve tradicionalne.

R. Pavlovec

NAŠI UPOKOJENCI

Ob koncu preteklega leta je zaradi upokojitve zapustil našo delovno skupnost Anton MIHELČIČ iz Babne Police. V temeljni organizaciji je bil zaposlen od leta 1969 na delovnih mestih na hodišču, skladišču žaganega lesa in ob koncu pri pripravi lesa za sušilnico.

Bil je prizadeven delavec in sodelavcem dober tovariš.

*

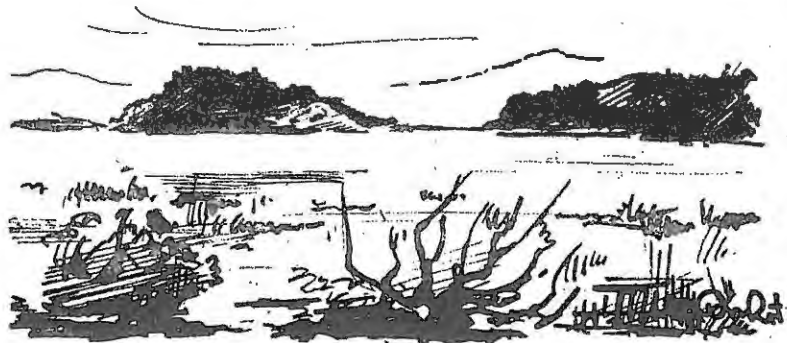
6. februarja se je po petnajstletnem delovnem stažu v naši temeljni organizaciji upokojil tudi Franc OVSEC iz Knežje njive. Vsa ta leta je bil zaposlen na hodišču, žagalnici in nazadnje na skladišču žaganega lesa, od koder je odšel v zaslužni pokoj.

Poznamo ga kot vestnega in dobrega delovnega tovariša.

Obema želi delovna skupnost TOZD Tovarna lesnih izdelkov Stari trg še veliko zdravih in srečnih let.

Eden izmed otroških ekslibrisov, ki je bil razstavljen leta 1974 v Brestovem Salonu pohištva

Novo srečanje s košarkarji Bresta

Pretekli teden je Cerknica znova gostila zvezne ligaše, košarkarje Bresta iz Ljubljane. Tokrat je košarkarski klub Cerknica organiziral prijateljsko tekmo med KK Brest in selekcijo Cerknice, okrepljene s Cosićem in domačim Nelcem, ki sicer igra v drugi zvezni ligi za Ilirijo — Slovan.

Končni rezultat tekme (143:91 za goste) je dovolj zgovoren o razmerju moči na igrišču. Domačini so pričeli dokaj samozavestno, saj v prvi peterki nista nastopili okrepljeni, kar se jim je hitro maščevalo, saj so si gostje že po nekaj minutah ustvarili veliko razliko. Le-ta je zatem samo še naraščala, čeprav so Brestovci igrali v glavnem z rezervnimi igralci. Pri gostih sta najbolj ugaljala Papič in Subotić, med domačini pa je bil najboljši Dušan Jernejčič.

Tudi tokrat je bila dvorana nabito polna, kar priča, da si želimo kvalitetnih športnih prireditev. Nedvomno bo ta tekma, pa tudi prihodnji možni stiki z ljubljanskim klubom, dosti prispevali k popularizaciji košarke na našem območju, kar pa bi vsekakor veljalo še bolje izkoristiti.

Po tekmi se je trener in igralec Bresta Krešimir Cosić, ki sicer nima najboljšega mnenja o novinarjih, ljubeznivo odzval prošnji, da bi za bralce našega glasila kratko odgovoril na nekaj vprašanj.

— Se vam zdi sedanja oblika financiranja naših vrhunskih košarkarskih klubov, ko delovne organizacije iz svojih propagandnih virov prispevajo precejšnja sredstva, najustrenejša?

Doker ne bo vprašanje financiranja vrhunske, pa tudi množične košarke pri nas sistemsko rešeno, je to pravzaprav edina možna oblika, če naj ohranimo kvaliteto in ugled, ki ju imajo v svetu jugoslovanski klubi in jugoslovanska košarka sploh. Vedeti je še treba, da tudi klubi, ki ne nosijo imen delovnih organizacij, dobivajo od le-teh znatna sredstva. Primerjalno z drugimi vaš Brest niti ni med izrazitejšimi, pa še ob tem posamezne propagandne možnosti morda premalo izkoristite.

— Glede na informacije v sredstvih javnega obveščanja bo ob koncu tekmovalne sezone iz različnih razlogov zapustila klub cela vrsta igralcev. Ali bo treba torej za prihodnjo sezono spet vse pričeti znova, bo torej v ligi tekmoval spet nov Brest?

Ne vem, iz kakšnih razlogov in motivov naši novinarji pišejo vse mogoče in namerno iščejo senzacionalističnih novic. Name-

sto, da bi si vsi skupaj prizadevali za večjo kvaliteto slovenske košarke, za res močno republiško selekcijo, ki bi nekaj pomenila v jugoslovanskem in mednarodnem merilu, ustvarjajo s svojimi (dez) informacijami le nejevoljo v klubu, okrog njega in v naši javnosti. Tako so v svojih novicah Brest za prihodnjo sezono skoraj že »razdrli«. Res je edino, da gre Gvardjančič v vojsko in da Bassin ne bo več igral, njuno odsotnost, ki se bo precej poznala, pa bomo nadomestili s kvalitetnimi igralci iz drugih slovenskih klubov.

— In še: kakšen vtis so vam zapustili cerkniški košarkarji in kako na sploh ocenjujete slovensko košarko?

Cerkničani so simpatično moštvo, ki zna košarko, vendar med njimi nihče posebej ne izstopa. O slovenski košarki pa: mnogo nadarjenih in dobrih igralcev; manjka pa jim tistega posebnega temperamenta, ki je tako značilen za jugoslovansko košarko, predvsem pa višine, brez katere si je nemogoče zamisliti vrhunsko košarkarsko moštvo.

B. Levec

APRILA — RAZPRODAJA

Obveščamo člane delovne skupnosti in ostale občane, da bo od 3. APRILA DO 21. APRILA razprodaja v Cerknici — v stari menzi. Na razprodaji bodo zastopani izdelki vseh proizvodnih temeljnih organizacij iz njihovih opuščenih programov, razen iz Tovarne ivernih plošč.

RAZPRODAJA BO VSAK DAN OD 8. DO 18. URE, OB SOBOTAH PA OD 8. DO 14. URE.

Za enkratni nakup nad 5.000 dinarjev vrednosti bo mogoče najeti kredit, za enkratni nakup v vrednosti 4.000 dinarjev pa je dostava brezplačna.

Filmi v mesecu aprilu

4. ob 19,30 in 2. 4. ob 16. uri — ameriška kriminalka JUDO IN KARATE PROTI TOLPI.
4. ob 19,30 — francoska kriminalka POLICIJSKI KOLT 357.
4. ob 19,30 — ameriško-nemška družbena drama PRIJATELJ IZ AMERIKE.
4. ob 19,30 — francoska drama PODIVJANA OVCA.
4. ob 19,30 in 9. 4. ob 16. uri — hong-kongški akcijski film GO-SPODARJI SMRTI.
4. ob 19,30 — angleška vojna drama IN BIL JE VOJNI ČAS.
4. ob 19,30 — jugoslovanski ljubzenski film METULJEV OBLAK.
4. ob 19,30 — švedska ljubzenska drama DEKLE IN NJEN FANT.
4. ob 19,30 in 16. 4. ob 16. uri — ameriški pustolovski film DVO-BOJ DO UNICENJA.
4. ob 19,30 — angleška drama DRUŽINSKA ZAROTA.
4. ob 19,30 — francoska kriminalka BELMONDO V POSLANSTVU PRAVICE.
4. ob 19,30 — ameriška drama ZADNJA PREDSTAVA.
4. ob 19,30 ter 23. 4. ob 16. uri in ob 19,30 — ameriški spektakel POTRES.
4. ob 16. uri in ob 19,30 — sovjetski zabavni film CIRKUS V CIRKUSU.
4. ob 19,30 — italijanska komedija SVETNIKI IN DIAMANTI.
4. ob 19,30 — jugoslovanski dokumentarni film TITO — POT PRIJATELJSTVA IN SODELOVANJA.
4. ob 19,30 — japonska kriminalka GRAD IZ PESKA.
4. ob 19,30 in 30. 4. ob 19,30 — italijanski dokumentarni film ZADNJI KRIKI IZ SAVANE.
4. ob 19,30 in 30. 4. ob 16. uri — jugoslovanska ljubzenska komedija NORA LETA.

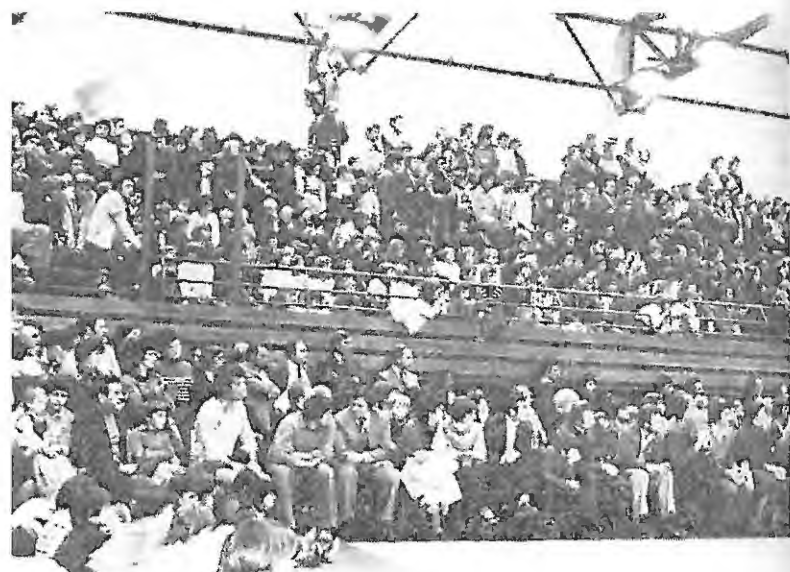
ZLATA PUŠČICA

Streška družina Bresta je 14. marca organizirala svoje tekmovalne »zlate puščice«. Letos jo je dobil Franc Mahne, ki je s 182 krogi (od 200 možnih) dosegel najboljši rezultat. Drugi je bil Janez Matičič (168 krogov), tretji za Jože Kebe (165 krogov). Letos so prvič podelili »zlate puščice« tudi strelkam. Dobila jo je Anica Turk, ki je od dvesto možnih dosegla 149 krogov. Druga je bila Marinka Tavčar (144 krogov), tretja Breda Turšič (124 krogov) in četrta Dragica Pantar (117 krogov).

19. marca pa je bilo tekmovalno za občinsko »zlatu puščico«. Tekmovalo je 19 tekmovalcev iz Cerknice in iz Loške doline. Najboljši strellec je bil Jože Kebe (SD Brest). Kot zmagovalca tekmovalja za družinsko zlato puščico je sodeloval na republiškem tekmovalju za »zlatu puščico« v Postojni.

Rezultati občinskega tekmovalja

1. Kebe Jože, SD Brest 527
2. Mahne Franc, SD Br. 525
3. Obreza J., SD Brest 503
4. Matičič J., SD Brest 503
5. Drobun Janez, SD R. g. 501 itd.

Cerkničani si želijo kvalitetnih športnih prireditev

Trim tekmovanja

LIGA V MALEM NOGOMETU

Prvi del tekmovalja v malem nogometu se je končal, zato smo dolžni še preostale rezultate:

SD : TPS	5:3
TPC : TIP	2:3
TPM : TLI	5:1
TPS : TPM	1:3
TIP : TPS	0:1
TPS : TLI	še ni odigrana
TPC : TPS	3:1
TLI : TIP	0:0
TLI : SD	1:8
TLI : TPC	2:9
TPM : SD	3:0

Odigranih je bilo tudi še nekaj tekem drugega kroga tekmovalja:

TPC : TPS	2:2
TPC : TPM	2:1
TIP : TLI	0:1

KEGLJANJE

Ekipno tekmovalje med temeljnimi organizacijami se bliža koncu, vendar zaradi nekaterih zamudnikov niso znani še vsi rezultati, zato jih bomo objavili prihodnjič.

3. aprila pa bodo priceni s tekmovaljem posamezniki (20 najboljših iz predtekmovalja pri moških in 10 pri ženskah) za naslov prvaka oziroma prvakinja BRESTA.

MEDOBČINSKA TRIM LIGA V NAMIZNEM TENISU

Moška namiznoteniška ekipa že dalj časa tekmuje v medobčinski namiznoteniški trim ligi. Tekmovalja so organizirana vsakih štirinajst dni v drugem kraju, kjer vsaka ekipa odigra več srečanj.

Do sedaj so bili prireditelji teh turnirjev LESONIT Ilirska Bistrica, JAVOR Pivka, GG Postojna, KOVIPLASTIKA Lož in BREST dvakrat.

MEDOBČINSKA TRIM LIGA V ODBOJKI

Brestova moška odbojarska ekipa tekmuje v medobčinski sindikalni TRIM ligi, v kateri nastopajo še JAVOR Pivka, PLAMA Podgrad, KS KOŠANA, LIV Postojna, GG Postojna, PROSVETA Postojna in ISKRA Sežana.

Ekipa je doslej odigrala naslednje tekme:

BREST : LESONIT	2:1
BREST : ISKRA	1:2
BREST : KOŠANA	0:2
BREST : GG	2:0
BREST : JAVOR	0:2
BREST : PLAMA	0:2
BREST : KOŠANA	0:2

Lestvice ne moremo objaviti, ker ima ostale rezultate vodstvo tekmovalja iz PLAME Podgrad.

Lestvica:

1. TP Martinjak	6 5 0 1 14:4	10
2. TP Cerknica	7 4 1 2 17:8	11
3. SD Cerknica	5 3 0 2 18:9	6
4. TP Stari trg	5 1 2 2 5:10	4
5. TIP Podskraj	6 1 1 4 3:11	3
6. TLI Stari trg	5 1 0 4 8:25	2

Po prvih tekmah smo že razmišljali, da bi ligo ukinili, ker je bila igra pregroba in nasploh preostara, tako da ni bil dosežen osnovni smoter — rekreacija in obenem boljša kvaliteta igre v malem nogometu.

Sedaj pa lahko rečemo, da je igra vseh sodelujočih iz tekme v tekmo boljša in v mejah fair-playa ter prilagojena pogojem, ki jih zahteva igranje v omejenem prostoru.

Moška reprezentanca BRESTA, ki je zelo številna in pomlajena, pa tekmuje v tekmovalju za PO-KAL KEGLJIŠČA Cerknica, ki ga organizira KK BREST.

V dosedanjih dvobojih so bili naši kegljači boljši od kegljačev KARTONAŽNE TOVARNE Rakel, Skupščine občine Cerknica in GRADNIKA iz Logatca, izgubili pa so s SGP GRADIŠČE.

Šala meseca

Odziv na razpis za šalo meseca je bil dosti slabši kot smo pričakovali. Sicer so nam bile posredovane štiri, ena od njih je bila »občinska«. Zato razširjamo razpis tudi na občinske šaljive zadeve. Odbrana pa je bila ta-le:

Ze mesece straši v nočnih urah na BRESTOVI stavbi razsvetljeni napis BR! Še bolj strašno je bilo pred nedavnim, ko je pisalo 30 LET BR! Vsekakor velja za odgovorno službo ali posameznika tisočkrat BRRR...!

Posebne smehe ob tej »šali« najbrž ne bo. Če pa naj bi ga vzbudili, je pač potrebno, da v tej rubriki zares sodelujete!

V spomin

Delovna skupnost TOZD Tovarna lesnih izdelkov Stari trg sporoča žalostno novico, da je v februarju umrl njen dolgoletni član — upokojenec Franc MIHELČIČ iz Markovca, rojen leta 1905. V temeljni organizaciji je bil zaposlen od leta 1945 do 1959 oziroma do upokojitve.

Pretrpela pa nas je še ena žalostna novica, da je umrl naš nekdanji sodelavec — upokojenec Anton PAVLIČ iz Igavasi, rojen leta 1904. V naši delovni sredini je bil zaposlen od leta 1956 do 1965, ko je odšel v pokoj.

BRESTOV OEZORNIK — glasilo delovne skupnosti Brest Cerknica n. sol. o. Glavni in odgovorni urednik Božo LEVEC. Ureja uredniški odbor: Franjo GAGULA, Vojko HARMEL, Mate JAKOVAC, Božo LEVEC, Danilo MLINAR, Leopold OBLAK, Tomaž STROHSACK, Andrej SEGA, Miha SEPEC, Franc TRUDEN, Zeni ZEMLJAK in Viktor ŽNIDARŠIČ. Foto: Jože SKRLI. Tiska Železniška tiskarna v Ljubljani. Naklada 2800 izvodov.

Glasilo sodi med proizvode iz 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov (mnenje sekretariata za informiranje izvršnega sveta SR Slovenije št. 421-1/72 z dne 24. oktobra 1974).

